

वहाडसमाचार.

पुस्तक ११

अकोला, रविवार ता० २ माहे दिसेंबर सन १८७७ इ०

अंक ४८

वहाडसमाचाराची किंमत

वर्षाचे अगाऊ	१
सालअखेर	७
किरकोळ अंकास	८४
हांकदाशील	
वर्षाचे अगाऊ	१८८
अखेर	२

नवीन वर्गीणीदार होऊ इच्छिणां लोकांकडून आगाऊ वर्गीणी पावी लक्षण पत्र पुरविले जाईल.

नोटिसाबद्दल.

मराठी, १० ओळीचे आंत	१
१० ओळीपुढे दर ओळीस	८१८६
तीच नोटिस दुसरे खेपेस	८१
इंग्लिश लिपीत दर ओळीस	८४
दुसरे खेपेस	८२

जाहिरखबर.

सर्व लोकांस जाहीर व्हावे की, आज पासून पुढे दुसरी जाहिरखबर देई पर्यंत आम्ही आपल्या वहाडसमाचार छापखान्याचे म्यानेजर रा. रा. हरी रामजी अणवीकर यांस नेमिले आहे. तर ते कारखान्या संबंधी पत्रव्यवहार व बिले वगैरे करतील ती आणि पैसा घेतल्याच्या पावत्या देतील त्या आम्हास मंजूर आहेत. वळावे ता० २२ माहे नोवेंबर सन १८७७ इ० खंडराव बाळानी फडके वहाडसमाचाराचे मालक.

NOTICE.

THE BANK OF BOMBAY.

The Khamgaum Branch is prepared to receive Fixed Deposits on the terms noted below:

For 6 Months certain at 3 percent per-annum.

For 12 Months certain at 4 percent per-annum.

For sum of Rupees 5000, and upwards other arrangements may be made by addressing the undersigned.

Harry H. Hynes.
Agent.

Khamgaum,
19 th November 1877.

नोटिसा

रा. रा. रामचंद्र कठोर मारवाडी दुकान ताजनापेठ अकोले यांस खाली सही करून देईल सन १८७६ मधील मालकी हक्क

प्यास घेतली आजबद्दल भाडे संवत १९३३ सालचे रुपये १३० येणे होते आपैकी तुम्ही आम्हास ५५ रुपये रोख दिले बाकी रुपये ७५ येणे राहिले ते तुम्ही आजपर्यंत दिले नाही व चालू सालाबद्दल भाडेचिठ्ठी करून देतो लक्षण कळविले की तीही करून दिली नाही तर ही नोटिस पावताच ७५ रुपये व कार्तिक महिन्याचे भाडे व पुढे भाडे चिठ्ठी असे द्यावे असे न कराल तर तुमचेवर फिर्याद करून रुपये घेतले जातील. व भाडे चिठ्ठी करून दिली तर तुमचे कडून १२॥ रुपये दरमहा प्रमाणे भाडे घेतले जाईल हे आपणास कळावे. तारीख २६ नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) जोरावरमल गंगाधर तर्फे जयराम बळवंत दस्तुर खुद.

नोटिस.

मिस्तर लक्ष्मीपती नायडू बारिस्टर रहाणार अकोले यांस खाली सही करणार या जकडून नोटिस देण्यांत येते की तुमचे कडून आमचे दुकानची बाकी व सामान येणे आहे ते तपसिलवारः—

- २०३॥ सोने ११ तोळे तुम्ही खरीदी घेतले त्याजबद्दल दर १८॥ प्रमाणे ६० घोंडे एक रंग सुफेद तुम्ही खरीदी घेतले त्याजबद्दल.
- ३२॥॥॥ चने तुम्ही किरकोट घोज्या करितां मागाविले त्याजबद्दल.
- २४० मकानाचे भाडे माहे १२चे नोवेंबर अखेर सन १८७७ इ. पावेतोचे.
- ३० निभोरेकर पाटील याचा मुकदमा तुम्हास देवविला त्याजबद्दल दि. की. दर १०६. शेकडाप्रमाणे.

१६६८॥

एकंदर रुपये पाचशे सहासष्ट पाऊण आणा व सामान तुमचे एथे अमानत आहे तो— सत्रंजी एक मोठी, कुरची एक, बेंच एक, पलंग एक, कढई व पडदे ३ असे आज तारखेपासून चार दिवसांचे आंत रुपये व सामान आमचे आम्हास देऊन निकाल करावा. असे न कराल तर सामानाची किंमत व तुमचेकडे स निघालेले रुपये व्याजासह मिळून तुमचेवर फिर्यादी करून रुपये घेतले जातील हे आपणास कळावे तारीख २६ माहे नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) जोरावरमल गंगाधर साहू दुकान अकोले बाहेवाटदार जयराम बळवंत दस्तुर खुद.

नोटिस.

राजे अवाचतराव पुरुषोत्तमराव देशमुख रहाणार प्रगणे वाशीम यांस खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते की सन १८७६ मधील मालकी हक्क

मजला मिळाला यातील तुमचे च्यारहम हिश्याची रकम रुपये पैकी मालेगाव जहागीर एथील शिपाई कारकून वगैरेचा खर्च वजा जाता बाकीची रकम आम्ही देण्यास राजी असोम नेत नाही यास्तव या नोटिसीने तुम्हास कळविले जाते की, आजपासून १५ दिवसांचे आंत तुम्ही आपला पैसा हिश्याअन्वये निघेल तो घेऊन जावा व याजबद्दल पूर्वीही तुम्हास टपाल मार्गे नोटिस दिली असून त्याचा जबाब तुम्ही अदाप दिल्या नाही तसे आतां न होतां वरील मुदतीप्रमाणे निकाल करावा अगर वरील मुदतीप्रमाणे तुम्ही न केल्यास दिवाणी कोर्टाचे दाव्याचे खर्चाचा व व्याजाचा मी जबादार रहाणार नाही. या नोटिसीचा खर्च तुम्हास द्यावा लागेल, कळावे. तारीख २५ नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) राजे उदाजीराम उर्फ माधवराव शामराव देशमुख प्रगणे वाशीम जहागिरदार मालेगाव वगैरे दस्तुर खुद.

नोटिस.

खानु शहाजादी मर्द अजीनखा मुसलमान रहाणार पातूर शेखबाबू इला श्रीराम रामदयाल मारवाडी रहाणार दुकान पातूर शेखबाबू याजकडून नोटिस देण्यांत येते की तुमची बखळ नागा. आम्ही १५० रुपयांस विकत घेतली त्या गोष्टीस सुमार ५६ महिने गुजरून गेले व सदरू दीडशे रुपयांत ५६८८॥ छपल रुपये साडे तीन आणे तुम्हास वसूलही पावला आहे तरी अजून तुम्ही सदरू जागेचे खरीदखत करून देत नाही लक्षण ही मुदाम नोटिस दिली आहे तर ही पावल्यापासून १५ दिवसांचे आंत सदरू जागेचे एक तर खरीदखत आमचे नावे करून देऊन बाकी राहिलेले रुपये तुम्ही घ्यावे नाही तर आमची घेतलेली रकम व्याजासुद्धा आणून द्यावी याप्रमाणे सदरू मुदतीत तुम्ही न केले तर दिवाणी कोर्टात तुम्हावर फिर्याद करून व्याजासुद्धा रुपये घेतले जातील व तणेकरून कोर्टखर्चही तुम्हास द्यावा लागेल या नोटिसीचा खर्च तुम्हापासून घेतला जाईल. कळावे, तारीख २५ नोवेंबर १८७७ इसवी.

(सही) श्रीराम रामदयाल मारवाडी दस्तुर खुद.

पत्रव्यवहार

या सदराखालील मजकूर पत्रकर्त्याच्या मतास मिळूनच असतील असे समजून नये.

ले अंकांत यवतमाळ जिःह्यांत मास्तर लोकांस सादिल्याचे खर्चातून सामान देण्याचे बाबर्दात झालेले सक्क्युलर मे. डायरेक्टर साहेबांनी गैरशिस्त असे ठराविले लक्षण आपण प्रसिद्ध केले आहे हे वाचून मला काय परंतु सर्व मास्तरांस आनंद झालाच असेल. पोटाचे व्यवसायामुळे माझे फिरणे नेहमी इकडून तिकडे व तिकडून इकडे हात असते यामुळे कोठे काही महत्वाची गोष्ट घडली लक्षण माझे पहाण्यांत तीस हज येते अगर माझे इष्ट भिन्न मजवर लुपा करून मला ती कळवितात. इकडील लोक पार भिन्न आहेत. व वर्तमानपत्रक यांस कमजास्त कळविण्यास यांचे धारिष्ट होत नाही. पण माझ्याच्याने तसे रहावत नाही. ज्या गोष्टीविषयी आपल्यास थोडी बहुत माहिती आहे ती गोष्ट अमुक तऱ्हेने खरी असून तिच्या उलट वर्तमानपत्रातून मजकूर आल्यास आजबद्दल खरी हकीकत आपल्यास कळविणे भाग पडते.

दारव्हे तालुक्यांतील मास्तरांनी दिलेला अगाऊ पैसा बहुतेकांस परत मिळाल्याचे मी पाहिले यावरून मला वाटले होते की या बाबर्दात झालेले सक्क्युलर रद्द झाले असावे. परंतु माझे पहाण्यांत हेही आले आहे की जिःह्यांतील बहुतेक शाळां स फाइलच्या जोड्या येऊन पोहोचल्या तेंव्हा सक्क्युलर गैरशिस्त असे ठरून सामान दिले गेले फस याचा मला मोठा चमत्कार वाटला. परंतु मुळांत असा ठराव झाल्याचे ऐकितो की मास्तर लोकांकडून घेतलेला अगाऊ पैसा डे. इ. यांणी सध्या परत करून सादिलांतून घ्यावा. जसजशी बचत राहिल तसतसा याजकडून वसूल करून घ्यावा. कां पत्रकर्ते महाराज, आमचे डायरेक्टर साहेबांचा ठराव किती चांगुलपणाचा आहे हे सांगण्यास नको. यांनी असे पाहिले असावे की या बाबर्दात झालेले सक्क्युलर अजीबाद रद्द करावे तर विनाकारण डे. इ. यांस शे दोनशे रुपयांची टांकर लागणार व मास्तर लोकांकडून अगाऊ पैसा घेतला तर यांना फार गैरसोय होणार. डायरेक्टर साहेबांनी जी ही तोंड काढिली ती पसंत आहे हे सर्व कळ करतील. यांत डे. इ. यांचे सक्क्युलर सवांशी नाही तरी काही अशी कायम राहून डा. सा. यांणी फिरस्माचा पत्र लिहिण्याचा हेतू जरी पूर्णपणे शेवटास नेला नाही तरी त्याचे झणण्याकडे लक्ष पुरविले असे दिसते. या कामांत एकंदरीत शेवट चांगला झाला हे पाहून आनंद होतो. कळावे लोभ करावा ही विनती. तारीख १६ नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

आपला सत्यवादी.

रा. रा. वहाडसमाचार कर्ते यांसः—

या सदराखाली विद्याच दूषित आहे का रण ती शिकणारांस विनयता परी नही इतकेंच नाही तर आपल्या इकडाल तरुण लोक ती विद्या संपादन-दुर्व्यसनी हो तात. असा मकूर प्रसिद्ध झाला आहे. तो वाचून मला जे अल्पविचार सुचले ते येया अंकी छापून प्रसिद्ध कराल या हेतूने आप णाकडे पाठविले आहेत त्याचा अवेर न करावा.

इंग्लिश विद्या दूषित ठरविण्यास जी कार्यकारणे दिली आहेत तीं जरी अन्य या ह्मणवत नाहीत तरी माझ्या मते हा सर्व दोष या विद्येवरच देववत नाही. कारण इंग्लिश विद्या ही बोलून चालूनच व्यवहारी क आहे. कारण ज्यांची ही भाषा ह्मणवि ते ते राजे आहेत, शूर आहेत, कला कौश ल्यांत प्रवीण आहेत, स्वदेशाभिमानी आ हेत. व पहिल्या प्रतीचे व्यापारी आहेत. यावरून ती भाषा शिकल्यापासून काय काय फलप्राप्ती व्हावी हे उघड होते ती फलप्राप्ती अजून पूर्ण झाली नाही तरी अ शतः होत आहे वकालतराने होईलही अ शी आशा आहे. आतां मनुष्याचे मन चांग ल्यापेक्षा वाडटाकडे अधिक धाव घेते व तशांतून "संगती संगदोषेण सतीचमति विश्र म" या ह्मणीस अनुसरून गोर लोकांचे अ तिसहवासाने त्यांच्यातील पूर्वापार चालत आलेले, त्यांचे देशातील हवेच्या मानाने जडलेले व ऐश्वर्याने वाढलेले रिवाज सहज गत्या आपणांत शिरतात ही मोठी दुःखा ची गोष्ट खरी! तरी त्याचा दोष या विद्ये वर देणे योग्य होणार नाही असे मला वाटते.

आपण सुधारणेच्या कळसास पोचले ल्या आर्यांचे वंशज आहो. कालगतीने आपले सर्वस्व गेले व जे आहे ते सांभाळून जो पदार्थ आपणाजवळ नाही तो प्राप्त करून घेण्यास हरहुन्नर करावे, विद्या-शि- कावी, व सिद्धि मिळवावी पण तसे न हेतां त्याचे अनुसंगिक इतर अवगुणच फार नडतात ही आपल्या दुर्दैवाची गोष्ट समजली पाहिजे. मुसलमानांच्या कारकी र्दीत पुष्कळ हिंदूंचे बलात्कार होऊन ज्ञा तिभ्रष्ट व्हावे लागले पण हल्लीं त्या प्रकार चा बलात्कार बहुधा कोणावरही न होतां पुष्कळ लोक आपल्या उत्तम ज्ञातीला कं टाळून पावेव नावाच्या धर्मास मोहित हो तात. याला दुसऱ्याचा काय उपाय? व या गोष्टीचे दूषण भाषेवरच का? यूनव्हास टोपावेतों गेलेले लोक अज्ञान नसून त्यां स बरे वाईट, ग्राह्य अग्राह्य व योग्ययोग्य हे सर्व कळत असते. व या विपत्तिग्रस्त स्थितींतून पार पाडण्यास तेच कारण होती ल अशी सर्वांस खात्री वाटून ते परोपरीने त्यांस मदत करितात पण त्यांचा आशाभं ग अशाप्रकारे होऊं लागल्याने हा सर्व दोष होतकरू विद्वानांवरच येतो ह्मणून त्यांनी आपल्या नावौकिकास जपून या दुःखसागरांतून तिरून जावे इतकेंच ना- हीं तर अनाथ पंगू यांसही पैलतिरी न्या वे व दयाळु परमेश्वरानेही त्यांस यश द्यावे ह्मणजे शाले.

कळावे तारीख २७ माहे नोव्हेंबर सन १८७७ इसवी.

एक पत्र वाचणारा.

वऱ्हाडसमाचार

मिति कार्तिक वद्य १३ शके १७९९

मुंबईस विमान उडविण्या चा चमत्कार.

तारीख २४ माहे गुदस्त रोजी तिसरे प्रहरीं मि० लिन नावाचे युरोपियन गृह स्थानीं विमानांत बसून उडून जाण्याचा अद्भुत चमत्कार मुंबईचे लोकांस दाखवि- ला. हा समारंभ लालबागेत केला होता. लोकांची दाटी सुमार २५०००ची होती शिवाय आसपास चौफेर एकेक मैल लो- कांस शीघ्र नव्हती. लिन साहेबाचा प्रथम विचार असा होता कीं दोन चार गृह- स्थान प्रथम पांच पांच शे फूट उंच घेऊ न जाऊन चमत्कार दाखवून खाली आ- णावे नंतर आपण शेवटचे फार उंच उ ड्डाण करावे. परंतु काहीं हरकर्ताने तसें शाले नाही. या मुलखांत विमानांत ग्यास तयार होण्यास किती अवकाश लागतो याची त्यांस कल्पना नव्हती व त्याला बरा च वेळ लागला. मग साडेचार वाजतां लिन साहेब विमानांत बसून आकाशपंथीं गेले. ते साडेसात हजार फूट उंच गेले होते. नंतर वाऱ्याचा बल पाहून साडेपां च वाजतां परळाचे बाजूला शिवरीच्या टे- कडीवर उतरले. व जमीनीवर येतांच त्या- नीं उडी टाकिली त्यामुळे त्यांच्या एक पायास थोडा झटका बसला तरी त्यापा- न फारशी इजा झाली नाही. पण आ- श मागांतील अति उंच प्रदेशातील त्यांस लागण्याने ते थोडेसे बेसावध होते. व लोकांच्या सहायाशिवाय त्यां थोडा वेळ चलावले नाही. ज्या व त्यांचे विमान उतरले तेथेही जव- लोक चमत्कार पहात उभे होतेच काहीं पाशीं गृहस्थानीं तत्काल जवळ जाऊन त्यांस विमान गुंड वगैरे सहाय्य केले. लिन साहेबां ण्यांत असे असे कां सात हजार अधिक उंच आपण गेलों ते हवेनें माझे उजवे हातासतून वळ येऊं लागले होते. मग उतरती गति दिली. काल ही हे सा० हाच चमत्कार आहेत. नंतर हैदराबादेस त्यास जावे असा त्यांचा लि लायतेत हेच विमान लि येक वेळां बत्तीस बत्तीस उडविलेले आहे. याप्र- मी मोठा हातखेडा गु

हे विमान खर, त- लम कापड यांचे के र घ ट्ट आहे ह्मणजे त्यां श क रावयाची नाही. ते ठ असू न त्याचा व्यास व त्यां

त २५००० घन फूट र टो पोकळी आहे. ग्या- वैठकीसुद्धां ते सर्व उ ची बरपासून खालपर्यं असते. खालील वैठ- जवूद विणकरीची २॥ फूट खोलीची भोंवार एक मजवू ल्याच्या भोंकांच शेर रेंती भरले मीनीवर विमान ल्या असतात ग्यास भरतो रेंतीच्या हिश घेऊं लागत आंतून बाहे कीच्या प्र जोडलेले ठक आ मान व तें मग न ग ग्यास फार फुग हीं घे विनि

१८९३ सालीं मि. नाइट गृहस्थ मुंबईस विमान उडवि- ले होते पण त्यांचा प्रयत्न

राजाला सक मजुरीची कैद.

त सरकारचे राष्ट्राचे सुरवातीपास राजाला सेशन कोर्टाकडून सक मी कैद झाल्याचे कधीं ऐकण्यात कियेक राजांचां राज्ये सरकाराने आहित, कियेकांस पदच्युत केले, कियेकांस नजरकैदेत ठोविले आहे कांचे कमिशन बसवून चौकशी केले आहे, पण ज्यास राजा असे सरकारा- कबूल केले आहे त्याची चौकशी चालू गीजदारी कायद्याने केल्याचे हे खाली लि हिलेले केवळ नवीन उदाहरण आहे. व याविषयी पुढे बोभाटा होऊन या शिसेत काहीं बदल झाला नाही तर आमच्या दे शाच्या राजे लोकांचे प्रारब्ध समजावयाचे! राजशायी प्रांतांतील नाटोर एथील रा जा कुमार जोगेंद्रनाथ राय यांस तिकडील जडजाने माल मिळकत चोरल्याचे आरो पावरून दोन वर्षे सकमजुरीची कैद व ५० हजार रुपये दंड, नाहीपेक्षां आणखी ३ वर्षे कैद अशी शिक्षा दिली. या मुकद म्याची हकीकत अशी:—

नाटोरचा राजा आनंदनाथ राय यांस चार पुत्र होते. व मरणसमयीं त्यानें मृ- त्युपत्र लिहून ठेविले होते कीं, माझी जि नगी माझे सर्व पुत्रांनीं अभिभक्तपणे उप

भोगावी. आणि सांतून कोणी मरेल तर त्याच्या वायकोस फक्त अन्वस्व मिळावे. त्याप्रमाणे तो मरण पावल्यावर त्याचा वडी ल पुत्र राजा चंद्रनाथ हा दिवाणी कोर्टा- चे सर्टिफिकेटावरून सर्व जिनगीचा म्यानेजर ह्मणजे कुलमुक्त्यार ठरला. थोडे दिवसांनीं आनंदनाथ यांचा तिसरा मुल- गा कुमार जोगेंद्रनाथ राय मरण पावला. त्याची विधवा स्त्री घरांत होती. नंतर कु- मार कुमुदनाथ दुसरा मुलगा मरण पावला व पाठीमागून वडिवाटदार पहिला मुल गा राजा चंद्रनाथ हाही मरण पावला. मग चतुर्थ पुत्र कुमार जोगेंद्रनाथ राय व- ढिलांच्या मृत्युपत्राप्रमाणे सर्व जिनगीचे वारस झाले. पुढे काहीं गृहकलहामुळे त्यां चें व त्यांच्या भावज्यांचें नीट जमनासें शाले व दिवाण दरबारांतून हमेशा त्या- च्या तक्रारी जाऊं लागल्या. तेथील असे स्टेट माजिस्ट्रेट व जिल्हा माजिस्ट्रेट यां नीं बहुत प्रकारे तोडजोडी करून पाहि- ल्या पण काहीं उपयोग झाला नाही. शे वटीं या राण्यांनीं कुमार जोगेंद्रनाथ राय यांवर फौजदारी कोर्टांत अशी फिर्याद आणिली कीं, आमची हजारी रुपयांची खासगत जिनगी असलेली कुमार यांनीं घेतली त्याची चौकशी व्हावी. यावरून पो लिसाचा व राण्यांचा पत्रव्यवहार झाला व त्यांच्या तपासाभतीं सेशन कोर्टाने या मु कदम्याची चौकशी करावी असे ठरून ख टला कमीट झाला. त्याच सुमारास राजा चे दुर्दैवाने राजशायी एथील हुशार, पो- क्त व अनुभवीक जडज मि० मनरो यां ची दुसरीकडे बदली झाली होती व ज्यां च्या कामाकाजाविषयीं गया एथे आख्या झाली होती ते मि० विगनोल्ड साहेब रा जशायीस सेशनजडज आले होते. या न्यायाधीश साहेबांनीं एप्रिलचे २३ वे तारखेस हा मुकदमा हातीं घेतला व नोवेंबरचे १२ वे तारखेस त्याचा निकाल केला. इतक्या दीर्घकालमर्याद फौजदा री मुकदम्याची चौकशी चाललेली कधीं कोणी पाहिली किंवा ऐकिली नसेल. आ णि इतकें करून शेवटें सदरील सांगित- ल्याप्रमाणे राजा कुमार जोगेंद्रनाथ राय यांस अतिकठोर अशी शिक्षा दिली. हे ऐकून कोणासही दुःख झाल्यावाचून र- हाणार नाही.

साऱ्या बंगाल्यांत प्रख्यात व राजशा यी प्रांतांत अगदी पहिल्या प्रतीचे हे घरा णे असून यावर असा कहर गुदरला हे पाहून साऱ्या प्रांतांतील लोकांचे मनावर मोठा धक्का बसला. हिंदू कुटुंबांतील अने भक्त मिळकतीचा वडिवाटदार ती मिळक त आपले कवजांत बाळगण्याने सेशन को र्टाचा गुन्हेगार होतो असे आजन्म कधीं कोणी ऐकिले नसेल-इत्यादि मजकूर तिक डील वर्तमानपत्रांतून प्रसिद्ध झाला आहे.

व्हाडसराय साहेबांची स्वारी गेल्या शु ऋवारच्या मागील शुक्रवारी आग्रयास हो- ती. तेव्हा महाराज शिंदे, जयपुरचे राजे, भरतपुरचे राजे, व धोलपुरचे राजे. त्यांच्या भेटीस गेले होते. हा भेटीचा समारंभ खा सगी दाखल असल्यामुळे दरबार वगैरेचा

गेल महिन्याचे २५ वे तारखेस अल वारचे राजे महाराज मंगलशिंग वयांत येऊन आपले राज्याचे अधिपती झाले. मि. लायल साहेब आणि मेजर क्याडल साहेब यांचे मत ठाकूर साहेब उत्तम राजे होतील असे आहे. १६ वर्षे ब्रिटिश सरकाराने या राज्याचा कारभार पाहिला. आतां या संस्थानास कर्ज विलकूल नसून खजिन्यांत ९ लक्ष रुपये शिल्लक आहेत.

राजशाई प्रांतांतील एक प्रसिद्ध राजा दरवड्याच्या मुकदम्यांत सापडून अपराधी ठरला. व त्यास २ वर्षे सक्त मजुरी कैद आणि ५०००० रुपये दंड अशी शिक्षा झाली. या पैकी ४२००० रुपये फिर्दादीला देण्याचा ठराव झाला आहे.

अलीगड एथील मुसलमान लोकांच्या कालेजाला पैसा जमविण्याकरिता सोडत काढण्यास परवानगी मिळाली झालून लोकांनी पंजाब सरकारास अर्ज केला होता. त्यांनी उत्तर दिले की हिंदुस्थान सरकाराने ज्या गोष्टीची मनाई केली आहे ती पुढे करण्याबद्दल हुकूम मिळणार नाही. ही जुगाराची तऱ्हा बंद करण्याकरिता ठराव झाला आहे तो चांगल्या किंवा बार्डट कोणत्याच कामास आतां उपयोगांत आणणे योग्य नाही.

सिंगापूरस चमत्कारिक रीतीने एक सर्प मारिला. तो सांडसाने धरता धरता त्याने एका मोठ्या लोखंडी गजाला वळसा घातला. तेव्हां त्याला तेंबूच दावून धरून त्याच्या डोक्यावर क्लोरोफॉर्ममध्ये स्पंज बुडवून तो पिळला व त्यास बेसावध केला. नंतर एका मोठ्या पिचकाराने त्याच्या घशांत कार्बालिक आसिड सोडला तेव्हां १० मिनिटांनी तो मरण पावला. मग त्याच्या गळा कापून टाकिला तेव्हां तो पुन्हा जिवंत होण्याचे भय नाहीसे झाले. मध्यावर तो सर्प सुमार ३३ इंच जाड होता व त्याची लांबी २१ फूट २ इंच होती.

काळे पाण्याचे ठिकाण पोर्टे ब्लेवर एथे कैदांची संख्या दिवसानु दिवस वाढत चालली आहे याजकरिता तेथे बंदोबस्त अधिक ठेवण्याची तजवीज चालू आहे व मद्रासची ४ थी पलटन मोलमीन एथे आहे तिला तिकडे पाठविण्याचा ठराव झाला आहे.

जयपुरचे राजे व भरतपुरचे राजे यांचे दरम्यान हद्दीचा तंटा चालला होता त्याचा अपघांत निकाल झाला.

असा ठराव झाला आहे की, हिंदुस्थान सरकाराकरितां यापुढे कुइनेन नावाचे तापावरील औषध जे पाठवावयाचे झाला निळा रंग द्यावा. रंगाने त्याचा औषधी गुण कमी होणार नाही व विलायतस ते चोरित जाते त्याचा उमग पडेल.

अजमिरास मेयो कालेज आहे तेथे विद्यार्थ्यांचा अभ्यास फार चांगला चालला आहे. ३१ राजपुत्र विद्यार्थी कालेजांत आहेत. व ते इंग्लिश तऱ्हेच्या खेळाकडे ही विशेष लक्ष्य पुरवितात.

तुर्की लोकांची रिशर्व फौज ५ लक्ष आहे त्यांतून १६०००० यास लढाईचे जागी एकदम जमविण्याविषयी हुकूम झाला आहे व ६०००० नवीन भरतीचीही फौज जमविली आहे.

पोर्टब्लेअर एथे जंगल खात्याकडे मि० बाईज नांवे साहेब आहेत त्यांनी चहाची लागवड केली होती ते त्या मुलखाविषयी आपले असे मत देतात की, तिकडील जमीन फार चांगली आहे. तेथे नीळ, चहा, एरंडी, जवस व दुसरी तैलद्रव्ये उत्तम पिकतील. तशीच धान्ये व ऊस तेथे पिकतो तसा दुसरे कोंठेच त्यांचे आठळांत आला नाही. तेथे दगड उंची उंची प्रतीचे आहेत. व जंगलही फार नामी आहे.

पुढील सालच्या १ व्या तारखेस कलक्यांत वडा दरवार भरणार आहे त्या वेळी धार एथील महाराजांस व भोपाळ एथील बेगम साहेबांसही येण्याविषयी आमंत्रण केले आहे. ह्या वेळी मुंबईतील हल्लीचे गव्हर्नर साहेबांनी दुष्काळबद्दल फार मेहेनत घेतली झालून त्यांस जी. सी. एस. आय. हा. किताब मिळणार असे कळते.

कलक्यांतील बाबु जानकीनाथराय जांस खोटी साक्ष दिल्याबद्दल तीन महिन्यांची सक्त मजुरांची शिक्षा व २०,००० रुपये दंड केला होता त्यांबद्दल कलक्यांतील राहिवार्शिनी ही शिक्षा अन्यायाची आहे झालून लेफ्टेनेट गव्हर्नरस ती रद्द करण्याकरिता अर्ज केला होता. अर्जाचा निकाल हेई पर्यंत बाबूचे तीन महिने कारागृहांत निघून जातील. असे वाटते लेफ्टेनेट गव्हर्नरानी स्वतः अर्जाचा निकाल करण्याची नाखुशी दाखवून ज्या जज्यापुढे खटल्याचा तपास झाला होता त्याजकडेसच तो पाठविला आहे.

धान्याचा भाव एकदम उतरल्यामुळे कलक्यांतील बरोडिल शिलर नांवाची कंपनी अजिबात बसली. ह्या व्यापारांत कंपनीस सुमारे ७० लक्ष रुपयांचे नुकसान झाल्याचे कळते.

कपूरथळ्याचे राजास गादीवर उतरण्याचा समारंभ ता. १६ रोजी लेफ्टेनेट गव्हर्नर यांनी केला त्यावेळेस पुष्कळ दारवगैरे आले होते. असे पायोनिज त्राचा कपूरथळें येथील बातमीदार सांगतो.

मद्रास रेल्वे लाइनीवरील नाशिक शिल्ल्या गाड्यांच्या टक्करीत भरतपुर प्रसिद्ध खा. बारस्तमजी साहेब लाल यांचे नातु धेजाभाई बरतुर वाटा हे मरण पावले. हे गृह येथील व्यापारी मंडळींत प्रसिद्ध असे समजते.

विलायतसरकार न लागण्याचे

अलीकडे सरकारी कार्याची नीलपणा व रयतेच्या बाबतीत पर्यायी विशेष दिसून येत आहेत. एकेका लोकांस वादशाहीत स्वो कारण्यापासून भीति वाटते. अलीकडील काळांत गरीबांच्या स्वच्छाचारी वर्तनास जाऊन प्रजेस स्वातंत्र्य व अशाचा अधिकार असून असा संभव वाढत होत आहे.

वस दिवसानुदिवस अशा प्रकारे असे कितीएक अमच्या अशा प्रकारे विक लोक झणत आहेत. अशा प्रकारे अधिकाधिक खरे होत आहेत. असा झणण्याचा प्रसंग येतो आहे. सरकारी अमलदार कमी जास्त शाले तर इतर काराकडून न्याय मिळेल व इतर इतर असे लोकांस पूर्वी वाटते. इत्याख्याच्या सरकाकडे न्याय न होईल तर हिंदुस्थान गवर्नर जनरल हे दाखवून कदाचित ते से न झाल्याने, न्याय व स्वातंत्र्य यांचे कायदे खचित दाद लागेल असे लोकांस होती. या आशेमुळे लोकांच्या कामांत लोकां क तेथे लोकांच्याकरितां प्रयत्न करिते. अशाच समजुतीने अशाप्रकारे वाटते; परंतु या बाबतीत वाटावयास लागली आहे.

काराच्या प्रजेच्या हिता विषयी विचारांत फेर पाडून लोकांच्या कामगा येंज लागला, तेव्हा पा

कामगारांच्या सूचनेवरून प्रकार, कायदे असेत अशाप्रकारे सुरू करवीत आणि मग कायदे करून घेण्याचा प्रकार सु

तर सरकारचे कायदे अशाप्रकारे इत्याख्याचा तरी अश्वमान धरून चांगले कायदे; परंतु आतां इत्याख्यांची सर

वळ हिंदुस्थान सरकार यांच्या अनुसरून कायदे करूं लागले. परंतु मुंबईच्या कायदे काँग्रेसलांत वगैरे कायद्यांच्या संवधाने वाद झाला. त्यांत हिंदुस्थान सरकारच्या

गावर झणजे त्यांच्या झणण्या प्रमाणे कायदे व्हावयाचे असा भाव स्पष्ट दिसू शकला, हिंदुस्थान सरकारच्या इराद्याप्रमाणे अशाप्रकारे करण्यांत न्याया

याय होत असल्याचा विचार करावयाचा नाही असा जेव्हा मुंबईच्या कायदे काँग्रेसलाचा घाट दिसला तेव्हा लोकांस मोठे आश्चर्य वाटले आणि बांबेग्याशेट कर्यास देखील हा प्रकार आवडला नाही. सर रिचर्ड टेंपल यांची नेणूक या इत्याख्यावर झाली याचा उद्देश मंडळ इत्याख्याचा स्वतंत्रपणा कमी करण्याचा असावा असे ते पत्रकर्ते बोलले. आतां या प्रकारावरून येथील सरकारच्या कायदे करण्याने अन्याय होऊन रयतेच्या हक्कास धक्का बसण्याचा संभव असेल तर गवर्नर जनरल यांकडे हा कायदा मंजूर करून नका अशा विवेक अर्ज करण्यांत तात्पर्यच राहिले नाही असे लोकांस वाटले व वाटा वें हे ठीकच आहे.

परंतु या देशातील लोकांचे दैव अर्धवटच फिरले आहे असे दिसत नाही. हिंदुस्थान सरकारही कायदे प्रजेस अत्यंत दुःखदायक व अधिक दारिद्र्यावस्थेस पोचविण्यासारखे करावयास लागले आहेत यांत रयतेच्या पूर्वीच्या प्राचीन हक्काचा

उच्छेद करण्यासारखेही कायदे होऊन लागले आहेत असे नवीन स्टॅम्पाच्या व जंगलाच्या संवधाच्या कायद्यांच्या मसुद्यांवरून स्पष्ट होते, परंतु एवढ्यावरून देखील लोकांस काहीं आशा राहिली असती. का

रण या पुढे विलायतेत महाराणी सरकाराकडे तरी दाद लागेल असा संभव राहाता; पण त्याचाही जंगलाच्या संवधाच्या कायद्याबद्दलच्या आन. होप साहेब यांनी आपल्या भाषणाने निकाल केला. त्यांत

त्यांनी स्टेट सेक्रेटरी यांच्या पत्रांतील उताारा आधारा दाखल वाचून दाखविला, यावरून गवर्नर जनरलची कायदे काँग्रेसला, स्टेट सेक्रेटरी अगार महाराणी सरकार यांच्या धोरणाने वागते असे ज्ञाने एवढेच नव्हे; पण महाराणी सरकारची नजरच फिरली असे त्यांनी वाचलेल्या उ

ताऱ्यावरून होते. स्टेट सेक्रेटरी यांनी असे लिहिले आहे की, हिंदुस्थानातील जंगले राखण्याची अवश्यकता पूर्णत्वे राणी सरकारच्या मनांत वागली आहे आणि य

दापी आतां जे उपाय येजावयाचे ते गांवांच्या व व्यक्तींच्या खासगी हक्कांस जितका धक्का बसेल तितक्याच यो

जावे. तथापि जसजशी सुधारणा वाढते तसतशी या खासगी हक्कांची फारशी जरूरत शेतकरी लोकांस रहात नाही तेव्हा यां

नीं ते खासगी हक्क लोकसमूहाच्या हितांर केल्यासारखे र्थ व यातीलच ते असल्यामुळे त्यांचे हि

सांत होतेंच सबब सोडून दिले पाहिजेत नावाचे पाटील परंतु हा प्रकार करणे तो हळूहळू व योग्य असून

कांस फारसे न वाटू देतां शाला पाहिजे. असे शिवटी सांत त्यांनी आणखी असे सुचविले आहे त्या

की सरकार कितीएक वर्षांपासून जे उद्योग त्याची य योजीत असे त्यांवरून अशा प्रकारे त्पुण्य होते. त्यांचा फरफार होणार असे लोकांस वाटतारे ओटे चुने

यांची मने या फेरफाराकरितां तयार झाली असतीलच आहे. याचे स्व

आतां यांवरून महाराणी सरकारचा नावास भूषण विचार कसे व किती फिरले आहेत नमुना पुण्यांती स्पष्ट दिसून येते. आतां लोकांस आपल्या घराच्या खासगी हक्काच्या संवधाने विलायत सरकारलाकडी काम राकडे कितपत दाद मिळण्याची आशले काम पाहून आहे हेही उघड आहे तेव्हा हा प्रकार होण्यासारखे व ही चिन्हे एकंदर निराशेची आहेत २ थीक असू आमचे सरकार आमच्या देशास व आमचे लोक

वाचून रहा- संव्हादी पर्व त जाण्याचा १० पट प्रमाणे:- आणि उ-

त्तरी. गाडी माणसे रेटां उतरते कांस क्वचित अशा वि-

कडे कोणा- त. नाशे हा राजला जहा गची सुधार- ने (जजाऱ्या यांस दिला

शा कामास १० व एवढे पै गावाय उचला

रतु रस्ता नी र भेध, पंगू अ-

नीं ते खासगी हक्क लोकसमूहाच्या हितांर केल्यासारखे र्थ व यातीलच ते असल्यामुळे त्यांचे हि

सांत होतेंच सबब सोडून दिले पाहिजेत नावाचे पाटील परंतु हा प्रकार करणे तो हळूहळू व योग्य असून

कांस फारसे न वाटू देतां शाला पाहिजे. असे शिवटी सांत त्यांनी आणखी असे सुचविले आहे त्या

की सरकार कितीएक वर्षांपासून जे उद्योग त्याची य योजीत असे त्यांवरून अशा प्रकारे त्पुण्य होते. त्यांचा फरफार होणार असे लोकांस वाटतारे ओटे चुने

यांची मने या फेरफाराकरितां तयार झाली असतीलच आहे. याचे स्व

आतां यांवरून महाराणी सरकारचा नावास भूषण विचार कसे व किती फिरले आहेत नमुना पुण्यांती स्पष्ट दिसून येते. आतां लोकांस आपल्या घराच्या खासगी हक्काच्या संवधाने विलायत सरकारलाकडी काम राकडे कितपत दाद मिळण्याची आशले काम पाहून आहे हेही उघड आहे तेव्हा हा प्रकार होण्यासारखे व ही चिन्हे एकंदर निराशेची आहेत २ थीक असू आमचे सरकार आमच्या देशास व आमचे लोक

वन्हाडसमाचार.

पुस्तक ११

शुक्रवार ता. ९ माहे डिसेंबर सन १८७७ इ.

अंक ४९

वन्हाडसमाचाराची किंमत

वर्षाचे अगाऊ	१५
साळखतरे	७
किरकोळ अंकास	१४
हाकडाशीळ	
वर्षाचे अगाऊ	१८८
" अखेर	२

नवीन वर्गणीदार होऊ इच्छिणां लोकांकडून आगाऊ वर्गणी पावी झणजे पत्र सुक केले जाईल.

नोटिसाबद्दल.

मराठी, १० ओळीचे आत	१
१० ओळीपुढे दर ओळीस	१८६
१० ओळीचे नोटिस दुसरे लेपेस	११
इंग्लिश लिपीत दर ओळीस	१४
" दुसरे लेपेस	१२

जाहिरखबर.

NOTICE.

THE BANK OF BOMBAY

The Khamgaum Branch is prepared to receive Fixed Deposits on the terms noted below:

For 6 Months certain at 3 percent per-annum.

For 12 Months certain at 4 percent per-annum.

For sum of Rupees 5000, an upwards other arrangements may be made by addressing the under signed.

Harry H. Hynes.
Agent.

Khamgaum,
19 th November 1877.

सन १८७८ सालाकरिता रोजनिशी.

लेट सोहबांच्या डायरीचा उपयोग, जुळण्याची शैली, व तशा प्रकारच्या पुस्तकाची पद्धत या गोष्टी जगप्रसिद्ध आहेत. आजपावेतो रोजनिशीची पुस्तके मराठीत वरीच प्रसिद्ध झाली आहेत परंतु लेट सोहबांच्या रोजनिशीचा नमुना अजून पावेतो एकही उतरला नाही. रोजनिशीचा उपयोग आमचे लोकांस आतांशा बराच समजू लागला आहे याअर्थी लेट सोहबांचे नमुन्यावर एक सर्वोपयोगी रोजनिशी करण्याचे पनांत येऊन आम्हां हे पुस्तक तयार करितो आहं प्रथम पुणे शहराचा २५ कोटीवर लोखंडला आहे; या नंतर इच्छी आहे तीतःची माहिती, पोष्टहपिसा सर्व माहिती, शहरांतील

स्वामीजींच्या कोकांचे पेंठवारी प्रमाणे प्रमाणे, शहरांत कोणते ठिकाणे काय तसे तसे मिळतो वगैरेबद्दल साध्या प्रकारची कच्ची हकीकत ही पुस्तक तयार करण्यास इतके उपयोगी केले आहेत की येंणारे मनुष्यांजवळ हे पुस्तक असत शहरांत कोणचीही अडथळी नाही. हे रोजनिशीचे पुस्तक कागदावर सुंदर टाईपाने छपाई आहे. दोन पाने मिळून एक पान इंग्रजीत व मराठीत दिवशी पाहिले आहे. पुस्तकारभेद सांजालाकरिता एक पंचांग दिवशी नवे व जुने पंचांगातील तारीखे आहेत याची किंमत ता. १० रुपयांपर्यंत भरणाऱ्यांस १॥ रुपयांत २ दोन रुपये पडतील. या पुस्तकाचा नावाड एक एक पाद घातला आहे. किरण वर्गणीदारांस निमी किंमत

याहादेव बल... किरण छ... क.

नोटिस

दत्त बल्लद लक्ष्मण भुते... मुंगळे परगणे शिरपुर तालुके वाशीम यास खाली सही करणाने देण्यात येतो ऐसी जे, मी... ची बायको असतांनी तुम्ही दुसऱ्याची बायको केली. ती जातीस... हीं. सबब तुम्हास जातीने दूर केले झणून मी आपल्या बापाच्या घरी राहिले. यास तीन वर्षे झाली इतकीत तुम्ही जातीची मिलाफी करावाटले होते; परंतु माझी तुम्हाला गरजेच्या कारणाने जातीची मिलाफी करण्याची तजवीज केली नाही. तेव्हा सरकारांत अन्न बख्खाबद्दल फिर्याद... सरकारांनी ४८ रुपये प्रमाणे वर्षाचे न दिले, आप्रमाणे तुमचे कडून १ वर्षा आदाई झाली, बाकी दोन वर्षाचे रुपये ९६ येणे आहेत. ते मुदतीचे आत पाठवणे. तारीख २५ माहे आगष्ट सन १८७७ इसवी रोजी तुम्ही आपल्या सहीचे पत्र करून दिले आहे की, पंधरा दिवसांचे आत जातीचे पंच आणून तुजला घेऊन जाईन. नाही तर तुम्हेवर कोण्या गोष्टीचा माझा वारसा नाही. आप्रमाणे मी वाट पाहिली, परंतु आप्रमाणे तुम्ही तजवीज केली नाही. तेव्हां तुमचा वारसा मजवरचा उडालाच आहे. हल्लीं आजपासून १० दिवसांची मुदत दिली आहे, तितक्या वेळांत तुम्ही जातीचे पंच निदान ८१० तरी आणून मजला घेऊन जावे. याचा खर्च

मी देईन. नाहीपेक्षा मजला सोडविठी तरी याची झणजे तुम्ही बेफिकीर व्हाल. तुम्हांस आजपासून १० दिवसांची मुदत दिली आहे, तितक्यांत दोन वर्षांचे रुपये ९६ आणून यावे आणि जातीचे पंच आणून मजला घेऊन जावे. असे न केल्यास मी दुसरा नवरा मोहतराचा करीन मग तुमचा काही वारसा मजवर चालणार नाही. झणून जे कर्ण असेल ते मुदतीचे आत करावे न केल्यास पुढे काही ऐकिले जाणार नाही. करितां नोटिसीने कळविले आहे. मुलीचे लग्न मी करीन. कळवें. तारीख ३० नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) हखमी मर्द मक्ष्मण भुते हल्लीं मुक्ताम मीजे तामसा ता. व नि. बाशीम निशाणी इचे हातची बांगडी

पत्रव्यवहार

या सदराखालील मजकूर पत्रकर्त्यांच्या मतास मिळूनच असतील असे समजून नये.

रा. रा. वन्हाडसमाचार कर्ते यांस:—

वि. वि. खाली लिहिलेल्या चार ओळीस आपल्या पत्रां जागा द्याल अशी आशा बाळगून मजकूर लिहितो.

मनुष्यास एके ठिकाणी रहाणे आणि एकच अन्न भक्षण करणे यांपासून मनास काम करण्यास उत्कंठा कमी उत्पन्न होती झणून वेळोवेळीं या क्रामांमध्ये काही कमी जास्त करावे लागते. एके ठिकाणी वसल्यापासून मोठमोठे भयंकर रोग शरीराच्या ठायीं जागा करितात ते न व्हावे म्हणून व्यायाम करणे अलीकडच्या काळांत फार जरूरीचे काम असे कियेक लोक जगततात मी रविवाराची सुटी पाहून ना... स गेलो या ठिकाणी जो प्रकार दृष्टी... र आला याचे ययामतीने थोडक्यांत वर्णन करितो.

जे हा गांव यवतमाळ तालुक्यातील डोंगर खरडे परगण्यामध्ये आहे. या ठिकाणाचे सदर स्टेशन होऊन १३... ज्यास्त वर्षे होत आली आहेत. तालुक्यापासून २१० कोस अं... दि. यवतमाळाहून जाण्यास दोन मा... एक कळबाहून आणि एक भा... वाहून नाइयास जाते वेळीं प्र... नांवाचा किल्ला लागतो, या... असून लडाऊ आहे या... स आपासाहेबांचे बंड शा... एक इंग्रज सरकारचा क... असे कियेक लोक सां... हल्लीं एक देवाचे देऊळ मात्र आहेत. नंतर घा

ट लागतो याची स्तुती केल्यावाचून राहत नाही. यास दुसरी उपमा संझारी तावरील माथेरान या डोंगरास जाण्यास्ता आहे याजपेक्षा हा रस्ता १० प... ज्यास्त धोक्याचा आहे तो येणे प्रमाणे:— दक्षिणेच्या बाजूस डोंगर आणि उत्तरेच्या बाजूस दऱ्या सारखी खोरी. गा... वर चढतांना पाठीमागून ६ माणसे येण्या करितां पाहिजेत याचप्रमाणे उतरवेळींही या वाटेने साहेब लोकांस क्वचित् जाण्याचा प्रसंग पडतो झणून अशा कट आणि घातकारक रस्त्याकडे कोणचे लक्ष गेले नाही असे दिसते. नाशे गांव पूर्वी मुसलमान देशमुख याजला जागिर होता या वेळेस ही रस्त्याची सुधारणा झाली नाही आणि मकसाने (इजाने) गोविंदरावजी पाटीळ यांस दिव आहे याजपासूनही नाही अशा कामासुमारे ५००० रुपये पाहिजेत व एवढे शाचे काम इंग्रज सरकाराशिवाय उचलवयाचे नाही. कसेही असो परंतु रस्ता नट शाण्याने रयतेस सांतून अंध, पंगू अशा मनुष्यांवर महत् उपकार केल्यासार होणार आहे.

या ठिकाणी माधोबा नावाचे पाटील राहत असतात ते फार योग्य असून याची गौ ब्राह्मणावर फार श्रद्धा आहे यांथे नेहेर्षी हव्य कव्य चाललेच आहे ठिकाणी एखादा याचक गेल्यास त्याच विदागिरी याच्या योग्यतेनुरूप होते. मनीं आपल्या खर्चाने बाजारचे ओटे चुगची बांधले असून या नजीकच एक वडी बांधण्याचे काम सुक आहे. याचे तांचे रहाण्याचे घर यांच्या नावास भूय देण्यासारखे आहे. याचा नमुना पुण्यात ल एखाद्या श्रीमान मनुष्याच्या घराच्या ढोलाप्रमाणे असून आतील लाकडी का आणि वर नकशी काढलेले काम पाहून मुशाफरास खरोखर आश्चर्य होण्यासार प्रकार दिसतात. याजमध्ये २ चौक अ न बाडा तीनमजली आहे नेटिव लोक मध्ये घराच्या बाहेरील बाजूस स्वच्छ ठेणे आवश्यक नाही असे दिसते. वर्षांतून एक काहून अधिक वेळ चुना वगैरे लावण्या जो सुंदर देखावा दृष्टीस पडणार आहे सा एथे दिसत नाही यवटाच फाय ते कमीपणा ! यांनी एक नाला तुंबवून नावरीस पाणी पिण्यास जागा केली आणि तिला ते तलाव झणत असतात. परंतु लावाचे असणारे प्रकार यांत कमी दितात याचा एखादा तरी भाग दगडांनी बांधल्यास आजपासून तळ्यांत उतरण्यासोयकारक होऊन लोकांस अंग आणि बद्ध धुण्यास बरे होईल. तळ्यांतून पाणी स लहान नाला वहातो त्या ठिकाणी जविलायतेहून एखादे स्वल्प मोलाचे यव आणून त्याचा उपयोग केल्यास आजपासून जो फायदा होणार आहे तसा विहीर पासून होणार नाही. एथे एक वगीच्याही आहे त्यांत फुलशाहे आहेत याजपेक्षा

स्त लवण्यास विशेष शोभा दिसणार आहे खुदावंत डे. क. वऱ्हादुरांनी अंब्याची शा हे विलापती देण्याचे कवळ केले. गोविंद रावजी हे गृहस्थ या जिल्ह्यांत मानवाईक असून यांस सरकारांतून खुर्चीचा मान मिळाला आहे. पत्रविस्तारास्तव लेखणी आटीपती. कळवे. तारीख २७ माहे नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

एक
गाव पहाणारा.

वऱ्हाडसमाचार

मिति मार्गशीर्ष शुद्ध ९ शके १७९९

शत्रुमित्रभाव.

या जगांत मनुष्याला जितके शत्रू आहेत त्यापेक्षा मित्र फार थोडे आहेत. कारण याणे सर्व जगांत वरची पायरी घेऊन सर्वांवर अधिपत्य मिळविले आहे. व यज्ञावत प्राणीमात्रांस आपल्या ताबेंत ठेविले आहे. त्या पैकीं बहुतेक प्राणी मनुष्यापेक्षा फार बलवान आहेत. बलवानास कमकुवताचे किंवा थोरास हलक्याचे ताबेंत रहाणे आवडणार नाही हे निर्विवाद आहे म्हणून ते शत्रुत्वाचा डाग धरून यःकश्चित् मनुष्याचे पारिपत्य सहज करतील पण मनुष्याने आपले बुद्धि कौशल्याने ईश्वरी नियम चांगला अवगत करून घेऊन जे आपले परम शत्रू कीं मनुष्यास पाहिल्या बरोबर चुराडा करितील असे क्रूर व भयंकर प्राणी आपल्या उपयोगी असे करून ठेविले ते कशाचे योगाने म्हणाल तर त्याला रहावयास नागा, पोटा भरेसे अन्न अथवा वैरण, पाणी, त्यांच्या शक्तीच्या आंत काम इत्यादि मुद्दे लक्षांत ठेवून सदैव वागतात म्हणून ते जे शत्रू असतात तेच याचे परम मित्र होऊन महत् उपयोगी पडतात. हेच जर मनुष्याने मनांत असे आणले असते कीं जे वटे म्हणून आपले शत्रू आहेत तेवढे प्रथम चिरडून टाकून मग सर्व सुखाचा उपयोग निश्चित मनांत घेऊ. तर ही गोष्ट त्यास कधी साध्य झाली नसती. इतकेंच नाही तर हा मनुष्य प्राणी केव्हाच चिरडून जाऊन याचा मागूस उरला नसता. कारण उंदीर, मृगूस मांजर व कुत्रे इत्यादि सुलूक प्राणी जर विघडले तर आजपासून आपला बचाव करणे मनुष्यास कठीण पडते इतकेंच नाही तर सहस्रावधि लोक यांच्याच विशाने प्राणासही मुक्ततात. मग रेडा, बैल, घोडा, लांडमा, दुकर, अस्वल बाघ, सर्प, गेंडा, हत्ती व सिंह हे विघडल्यावरची हकीकत कशास पाहिले? त्यांच्या एक दिवसाच्या पिल्याशी देखील देशभावाने वागल्यास मनुष्याचा टिकाव लागणार नाही. तर तेथे मित्रत्वाचाच पाझर फोडला पाहिले तेव्हा मनुष्याचा या जगांत निभाव लागणार. हीच गोष्ट मनुष्यास आ

पले जातीचे मनुष्याविषयांही लक्षांत ठेवणे जरूर आहे. कारण सर्वत्र मनुष्य प्राण्यास शारीरिक व मानसिक देणगी ईश्वराने सारखी दिली आहे मग ती कोणी स्वकष्टाने वाढविलेली व अजमावलेली असे अजर कोणी आपल्या निरुद्योगीपणाने ती ईश्वरी देणगी गमावली असो, मात्र सृष्टीकर्त्याने सर्व मनुष्य प्राण्यांचे शारीरिक प्रारंभ रचना करून ठेविली आहे. राजाच्या शरीरांत सत्ता किंवा अधिकाराची पेट्टी नसते, राठोड व शीक यांचे शरीरांत शक्ती किंवा पराक्रमाचे कोठार नसते, व ब्राह्मणांचे शरीरांत विद्येची पिठिका नसते. मुळारंभीत्यांची शरीरांतल रचना सारखीच असते. अलीकडे शिपाई होणारी शक्ती वाढविली, विद्वान होणारी मानसिक शक्ति वाढविली. म्हणून आपल्याप्रमाणे अवयव दिलेल्या आपल्या दुर्बल व अनाथ भावंडास यःकश्चित् समजून आपल्यास क्षणिक मिळालेल्या ऐश्वर्याने धुंद होणे हे कोणाही समजस झणाविणारास योग्य वाटणार नाही. आता असमंजसपणाने तशा तिरस्कार बुद्धीच काहीं लोक आढळतात तर यास इहलोक कीं कोणीही मित्र अदळत नाही सुबद्ध जिवलग हेही यास शत्रूच भासतात. यावरून "आप भले तो जग भला" ही म्हण चांगली सिद्ध होते. प्रसंगी लक्षावधि ब्राह्मणसमूहांत युधिष्ठिरास कोणी बार्डिट आढळले नाही व दुर्योधनास कोणी चांगले आढळले नाही ही गोष्ट पुराणप्रसिद्ध आहे. यावरूनही चांगल्याला सर्व चांगले दिसतात व बार्डिटाला सर्व बार्डिट दिसतात हे सिद्ध होते. म्हणून प्रथम आपण आहो, आपले वर्तन कसे आहे याची क्षा शाली पाहिले व आपण चांगले आहो असे दृष्टी शाली कीं, मग आपल्यास शत्रू कोणी उरावयाचे नाही. ही द्वापार गोष्ट असो, पण चांगलेच अलीकडे दिसले. ते वृक, व्याघ्र, विजु, साप व विशारी प्राण्यांस मोठ्या प्रेमभावाने देत असत व ते राणांतील प्राणीही आजवर तसाच प्रेमभाव दाखवित. मग मनुष्याला मित्र करून घेणे यास काय कठीण असेल? काहीं नाही. पण हे मांसाहारी प्राणी चांगलेवास मोहित कशांनी शाले याचे मूळ पाहू जाता त्याच्या अंगचे सद्गुण व प्राणीमात्राचे ठायी भूतदया हेच होय. त्याने दश आयुधे धारण करून त्याचे रबावाने व दुराच्यान मिहित केले नाहीत. म्हणून थोराने गरीबास, बलवानाने दुर्बलास व सत्ताधिनानी अपंगास लुळून काहीं फायदा होत नाही इतकेंच नाही तर परिणामी काहीं तरी तोटा होतो म्हणून थोराला हेच योग्य आहे कीं आपल्या पक्षां जे विपत्तीत व संकटांत आहेत यांस आपल्या सामर्थ्याने सुखी करावे तरच ते शत्रू असले तरी मित्र होतील तसेच विपत्ती भोगित असणारानीही सुख भोगणारांविषयी द्वेषभाव धरणे किंवा नाउपेक्ष होणे हे दोन्ही वर्ज्ये. व धैर्याने आणि मर्दपणाने सद्युद्योग चालवावा म्हणजे सर्व शक्तीमान परमेश्वर यास साध्य करतात.

मद्रासेकडील करडा न्याय— मद्रास इलाख्यांत बरेचसे गेल्ले दुष्काळ आफिसरांनी एक दोन न्याय विशेष वेळ्याची तारापत्रांतून वर्तमाने आली आहेत ती अशीः—

लेफ्टिनेंट उईलसन साहेब यांनी गुठी परगण्यांतील कारर गावच्या दोघा मोठ्या व्यापाऱ्यांवर नोटीसदळ रूपये देण्याच्या कामांत काहीं काररला अशाबदल मुकदमे कर साहेब सहा महिने कैद व दोन रोजी शिक्षा दिली. व दोन मोठी गडबड होऊन गाव सोडून गेले. काररानीं दुकाने बंद केलीं

दुसरी एक वानजीक अमिदाल एथे ली कीं, एका संभावित गाडी व बैलचीकीदारा धरून दुष्काळ आफिसरा काररितां नेल्या. वरून काररितां मुलांने न्यायाधिशाकडे काररिफाद केली. व या काररितां शाला. तो त्वेष मनांत काररितांने या शेतकऱ्यां आफिसराकडे फिर्माद करून काररितांने गाडी व बैल नेतां देल्या व सताविले. या काररितां लागलीच वारंवार काररितांने आपल्या घरच्यांस पकडून नेले व तो ह्या काररितां आजारी असता त्यांचे काररितां त्याला ६ महिने सक्त मजुरी त्याच्या मुलाला १ वर्ष सक्त मजुरीची शिक्षा दिली. या मुकदम्यात काररितां इतक्या त्वरेने शाली कीं, आकारितांने डिफेंस देण्यासही सवड मिळाली नाही. व कैदेत गेल्यावर तो विच्या काररितां मरण पावला. याचा मुलगा से काररितांने कोर्टाकडे अपील करणार आहे याचा गाडी व बैल अजून घोटाळ्यांतच आहेत. व यामुळे गावांत मोठी गडबड होऊन गेली आहे.

दुष्काळाने गांजलेल्या लोकांस न्याय देण्याची ही उत्तम व फार सौम्य तऱ्हा आफिसर लोकांना काढला आहे असे दिसते! सरकार गरिबांची दाद घेईल असे आली इच्छितां.

गवर्नर साहेब— सर चर्च टेंपल साहेब यांची स्वता काठेवाडांत भावनगरास गेली तेव्हा हायस्कुलाच्या नवीन इमारतीत शाळा नेण्याचा समारंभ शाला. या प्रसंगी गवर्नर साहेबांनी सुरस भाषण केले. भावनगरास सन १८९१ साली १ शाळा होती, पुढे ९ वर्षांनी १ पिढलशास स्कूल शाले. व सन १८७९ साली हा यस्कूल शाले. हल्ली या प्रांतांत १०० शाळा आहेत. त्यांत मुलींच्याही ९ शाळा आहेत व ४२२ मुली विद्याभ्यास करीत आहेत. याच मुक्कामां हांगडाचे राजास दिली दरबारचे निशाण गवर्नर साहेबांनी दिले.

हवामान.

या आठ दिवसांत सदैव आकाश मेघाच्छादित राहिले व गेले शुक्रवारी राती चांगला धुवाधार पाऊस पडला व काल रातीही मोठा धडाक्याचा पडला. हवा अतिशय गार झाली आहे येणेकरून ज्वर व खोकला यांस बरेच उत्तेजन येईल कीं काय न जाणो! ज्वारीच्या कापण्या काहीं ठिकाणच्या होऊन कचित् राहिल्याही आहेत त्याप्रमाणेच कपाशीचे निभे पीक शेतकऱ्यांनी गावांत आणिले व निभे शेतानूनच राहिले आहे ज्वारीची मात्र पावसाने बरीच नासाडी केली. व कडवेही पावसाच्या योगाने कोळें होतोल. आठ वारा दिव एकसारखे आभाळ राहिल्याने वाटाणा, लास व हरबरा यांवर विघ्न पडून याचा पहिला वार मारला गेला. आळशीच्या पिकास मात्र हे आभाळ चांगले मानवले तरी या अतिवृष्टीने नफ्या पक्षां तोटेच फार होण्याची भीति आहे.

अहमदनगर, पुणे व सातारा एथे मोठी हितावह अशी पर्जन्य वृष्टी शाली. सातारा, कानडा, वेळगांव, धारवाड एथे पर्जन्य बरा असून पीक बरे आले आहे व धारणेचे मान चांगले उतरले आहे. कीं सोलापुर व नाशिक एथे मात्र धारण चढलेली आहे. व क्षेत्र काशी एथेही धान्याचा भाव तेज आहे म्हणजे एक रुपयाला ९ शेर आटा विकत आहे. ज्या ठिकाणी एक रुपयास २५३० शेर आटा विकवयाचा तेथे ९ शेर अजून विकू लागला आहे तेव्हा ही दुष्काळाचीच तोड समजली पाहिले. पीके चहुकडे बराशी असून अजून धारण पाहिल्या जागीं येत नाही ही मोठी दुःखाची गोष्ट आहे. तरी आपल्या हतभागी बिदुस्थानांत यदा मेघ राजाने बरीच रुपा दृष्टी फेकली. नाही पेक्षा हल्ली जी स्थिति आहे त्याहून फार बार्डिट असण्याचा थोड्या दिवसापूर्वी संभव होता पण तो परमेश्वराने टाळला याबद्दल त्याचे उपकार स्मरावे म्हणजे आहेत तांही संकटे तांचे निवारण करील.

मुंबईस विमानाचे दुसरे उड्डाण.

ता. २४ रोजी मुंबईस विमान उडविल्याची हकीकत गेल अकांत आली दिली आहे या नंतर तारीख १ डिसेंबर रोजी पि. लिन साहेबांनी विमान उडविले होते त्याच हकीकत इंदुप्रकाशावरून आली आपले प्रिय वाचकांकरितां खाली घेतांः—

टाइम्स आफ इंडियाचे एडिटर मि. ग्राटेन जियरी हे लिन साहेबांबरोबर आकाशपर्यटन करण्यास गेले होते व ते यांस कशा प्रकारचे शाले हे त्यांच्या लिहिल्यावरून समजते. या वेळीं विमान आकाशांत १० हजार फूट उंच गेले होते व तेथे एक तासभर होते- इतक्या विलक्षण उंचीवरून पृथिवतल कसकसा दिसत होता हे पुढील वर्णनावरून समजेल.—विमान सुमारे २९ मिनिटे तेथे अगदी वारा अगदी पडला सारखी खाली मुंबईकडे व या

इमारती आणि बंदरातील चिमणी पाखो
एवढी लहान दितणारी जहाजे आणि
गवोटी व कोकणपट्टी आणि तिची पूर्वे
दक्षिणकडील बोंगराची रांग पाहण्यास
वड शाली. आझी घेठ नीट आपल्या खा
लीं पाहू लागले. ती आझाला आपले मं
ठें बंदर, यावरील बखारी व याचें एव
दर पात्र पोराच्या खेळण्यातील लहानसे
चित्र असावें आपमाणें दिसले. वेळाच्या ग
ड्या हिंडत होया त्या आझास अति सूक्ष्म
किड्याप्रमाणें इकडे तिकडे गेल्यासारख्या
दिसत आणि मनुष्ये परि बगप्रमाणें दिस
व त्याची सूर्यास्ताची जामिनीवरील छाया
पारें एक इंच लांबीची दिसे. आझास मा
त्या वेळीं जमिनीवरील लोकांपमाणें सु
फार खाली गेला नव्हता, उरें त्या वे
ळी आझास चांगले कडक उन्हे लागत
ते. या वेळीं आमच्या विमानावर काहीं
तळ दग होते झणून आझास, पूर्वी लि
साहेबांला यंडी वाजली होती तीशी वीज
नाहीं नंतर बरोबर घेतलेली रती संप
यामुळे विमान भराभर खाली उतकं ला
न शेवटीं बंदरांत पडले आबरोबर एका
ाने आझास आपल्या होडीवर घेत
तु विमान आवमानांत न येतां सुट
गेलें तें आकाशांत उंच जाऊन लहान
आ चांदणी येवटें दिसू लागले तें पनव
लीकडेस जाऊन पडले, परंतु आतां तें आ
मच्या हातीं आले आहे.

वन्हाड.

वन्हाडातील शाळाखात्याचा सन
१८७६-७७ सालचा रिपोर्ट छापून प्रसि
द झाला आहे. त्याची १ प्रत मे० डायरे
क्टर साहेबांनी आझाकडे पाठविली आहे
तिचा आझी आदरपूर्वक स्वीकार करितो
आंतील महत्त्वक माहिती आझी आपल्या
प्रिय वाचकांस पुढें सवडीप्रमाणें देऊ.

पध्दतमाळ जिल्हाच्या वरील अंगास
कोळशाच्या खाणी आहेत हें आमच्या वा
चकांस ठाऊक आहेच. बरोरा एथील खा
णीवर सरकारानें मि. बालटर नेस या ना
मचे युरोपियन गृहस्थास नेमिलें होतें या
नी त्या खाणीविषयीची माहिती विलायते
त इंजिनियर खात्यासंबंधी एका सभेस सां
गितली तेव्हा ते असे झणाले कीं बरोरा
एथील खाण १४ मैलांचे परीघाची आहे
व तितक्या भागांत ९० कोटि टन कोळ
सा निघेल. कोळशाचा मुख्यत्वे यर अक्रा
फुटाचा आहे पण तो काढण्याची सर्व
कारागिरी नेटिव लोकांवर अवलंबून राहि
ल्यानें नुकसान होत आहे. युरोपातील खा
णीमध्ये काम करणारा एक माणूस जित
कें काम करील तितकें करण्यास एथे ४
नेटिव मजूर लावावे लागतात. प्रथमतः
हे मजूर लोक व लोहार, सुतार तयार क
रण्यास नेस साहेबांस फार प्रयास पडले व
पुढें ते बरेच माहितगार झाले. या साहेबां
नी असेही झटले आहे कीं हिंदुस्थानांती
ल मजूर हुकूमबंदे मोठे. दुसरी यांनी ह
कित सांगितली आहे कीं बरोर्यापासून
२९ कोसांवर लोखंडाची एक खाण आ
डळली आहे. तींत उत्तम लोखंड सुमार

आमचे दु-
आकी तुझाकडे आहे तर तु
वेळां जवान, पाठविले परं
नसून रूपये दिले नाहीत व
व नाही. करितां नोटि-
त येते की, आज तारखे
वसांत रूपये न ज्वारी एक
ने व्याजासुद्धा निघाले ते
ही तर रीतीप्रमाणें फिर्चा
घेऊं व नोटिशीचा ख-
णे लागेल कळवि तारी
१८७७ इसवी.
स्तुरचंद मारवाडी दुकान
निवे तालुके वाळापुर
दस्तुर खुद.

नोटिस
काशीराम मिसर वस्ती
याबाई मर्द काशीराम
नोटिस देण्यांत येते की,
मिसर हा तुझा व
लमाचा नवरा असून
मयाला मयत झाले.
मी आपले नवऱ्या-
दीपवाळीचे सणा
घरी गेली व माझे
मयत झाल्यावर वात-
पले घरांत राहत अस
सर्व जिंदगीची वडिवा
लवाड लोकांचे शिक
तून हाकून दिले व
माझे नवऱ्याची जिंदगी माझे ता-
व्यांतून तू विसरून घेतली. करितां ही नो
टिस तुजला देणे भाग झाली. यावरून
चांगला विचार करून कोणाची वाईट वु
द्वि नऐकर्ता व जिंदगी बगैरेचा खरावा न
करितां चांगले प्रकारे व्यवस्था कर. दुस-
न्याचे बुद्धीने चालशील तर आपासून फार
नुकसान होईल हें खूप समजावें.
मयत नवऱ्याने चांगले प्रकारे द्या दे
शांत लौकिक मिळवून पैसा संपादन के-
ला आ नवऱ्याचे लौकिकास वडा लावण्या
ची तू वेळ थाणिली आहेस. ही गोष्ट च-
ले मनुष्यास योग्य नाही. द्या नोटिशीचे
जलेपर्यंत येऊन घरातील गोष्ट जगजा
व्हावी हें उत्तम नव्हतें परंतु देवयो-
हाप्रसंग करण्याची वेळ तू थाणिली
आतां तरी पुढें दिवाणी व फैजदारी
तील प्रसंग आपण उभयता इज्जत
स्त्रियांस येऊं नये असे इच्छितो. हें
तुजकडेस आहे. द्या नोटिशीने
उघडल्यास तो प्रसंग येईल तो
ळावें.
नवऱ्याची पी प्रथम लग्नाची
सन्ध्यावरून नवऱ्याचा मारसा
माझा प्रथम हक्क आहे. व मा-
तुझा होईल. करितां धर्मशा-
ही जिंदगी बगैरे वडिवाट क
मनाईकस नये. एकविच्या
तर उभयतां एक सल्या
गी व नवऱ्याची इज्जत सां
करशील तर सर्व खर्च व्य-
ीचा नाश होईल व त्याज
जवाबदारी राहिल. अग
न्यास सारखे हिशानी स-

कर्मल एफ. आलेक्झान्ड
सुप्रिन्टेन्डिंग इंजिनियर यर्ड
सेकंड ग्रेड झाले.
मि० आर एस डान्स हे
रजेवर आहेत तोवर मि० जी.
झानां सेकंड ग्रेड असिस्टंट
फर्स्ट ग्रेड केले.

नोटिसा

सुकदेव बळद परशाराम माळी
र मीने बसे तालुके वाळापुर यास
सही करणार यानकडून नोटिस दे
येते कीं आमची खातेवाकी तुझाकडे
ती त्या पैकीं शेत तुझी आझास सात
वें दिले त्या पैकीं आझी सहा पिके घे
न हल्लीं सन १९८७ चे पीक आमचे
हिले तें तुझी देत नाहीं झणून नोटिशी
कळावण्यांत येते कीं आमचे पीक आझ
स बावें नाही तर पिकाऐवजी १९६ रु-
पयांचा दाना करून रूपये घेऊ. ही नोटि
स पावल्यापासून ८ दिवसांचे आंत जवा-
व दाना न दिव्यास नोटिशीचे सर्चासुद्धा
रकडू भरून घेऊ. कळावें तारीख ९ माहे
डिसेंबर सन १८७७ इसवी.
(सही) हेमराज कस्तुरचंद दुकान
निवे दस्तुर खुद

नोटिस

देवगीर गुरू शिबगीर गोसावी रद्धाना
र नागद तर्फे हातें तालुके वाळापुर या-

व्यांत येते कीं, आमचे दु-
आकी तुझाकडे आहे तर तु
वेळां जवान, पाठविले परं
नसून रूपये दिले नाहीत व
व नाही. करितां नोटि-
त येते की, आज तारखे
वसांत रूपये न ज्वारी एक
ने व्याजासुद्धा निघाले ते
ही तर रीतीप्रमाणें फिर्चा
घेऊं व नोटिशीचा ख-
णे लागेल कळवि तारी
१८७७ इसवी.
स्तुरचंद मारवाडी दुकान
निवे तालुके वाळापुर
दस्तुर खुद.

नोटिस
काशीराम मिसर वस्ती
याबाई मर्द काशीराम
नोटिस देण्यांत येते की,
मिसर हा तुझा व
लमाचा नवरा असून
मयाला मयत झाले.
मी आपले नवऱ्या-
दीपवाळीचे सणा
घरी गेली व माझे
मयत झाल्यावर वात-
पले घरांत राहत अस
सर्व जिंदगीची वडिवा
लवाड लोकांचे शिक
तून हाकून दिले व
माझे नवऱ्याची जिंदगी माझे ता-
व्यांतून तू विसरून घेतली. करितां ही नो
टिस तुजला देणे भाग झाली. यावरून
चांगला विचार करून कोणाची वाईट वु
द्वि नऐकर्ता व जिंदगी बगैरेचा खरावा न
करितां चांगले प्रकारे व्यवस्था कर. दुस-
न्याचे बुद्धीने चालशील तर आपासून फार
नुकसान होईल हें खूप समजावें.
मयत नवऱ्याने चांगले प्रकारे द्या दे
शांत लौकिक मिळवून पैसा संपादन के-
ला आ नवऱ्याचे लौकिकास वडा लावण्या
ची तू वेळ थाणिली आहेस. ही गोष्ट च-
ले मनुष्यास योग्य नाही. द्या नोटिशीचे
जलेपर्यंत येऊन घरातील गोष्ट जगजा
व्हावी हें उत्तम नव्हतें परंतु देवयो-
हाप्रसंग करण्याची वेळ तू थाणिली
आतां तरी पुढें दिवाणी व फैजदारी
तील प्रसंग आपण उभयता इज्जत
स्त्रियांस येऊं नये असे इच्छितो. हें
तुजकडेस आहे. द्या नोटिशीने
उघडल्यास तो प्रसंग येईल तो
ळावें.
नवऱ्याची पी प्रथम लग्नाची
सन्ध्यावरून नवऱ्याचा मारसा
माझा प्रथम हक्क आहे. व मा-
तुझा होईल. करितां धर्मशा-
ही जिंदगी बगैरे वडिवाट क
मनाईकस नये. एकविच्या
तर उभयतां एक सल्या
गी व नवऱ्याची इज्जत सां
करशील तर सर्व खर्च व्य-
ीचा नाश होईल व त्याज
जवाबदारी राहिल. अग
न्यास सारखे हिशानी स-

वै प्रकारची जिंदगी आपसांत व घरांत स
जून बाटून आपआपची वडिवाट करावी.
मयत नवऱ्याचे दुसऱ्या वायकोचे मुलगे
बचुलाल व शिवलाल आहेत यांचे, तुमचे
आमचे विचारानें जे हक्क बाजवी असतील
ते आंस उभयतांनीं द्यावे. यांचा तंडा ठे-
वूं नये असे सर्व तंडे तोडावें.
याप्रमाणें नोटिस पावल्यापासून आठ
दिवसांत तूं व्यवस्था न केल्यास व जिजगी
ची जराही गैरव्यवस्था केल्यास सदरील
नवऱ्याची दुसरी मुलें यांस मुख्यास्पत्र दे-
ऊन यांचे हातून मी कोर्टापासून तजवी-
ज करीन आंत तुझे फार नुकसान आहे. हें
समजून तसा प्रसंग न येईल अशी तजवी
ज करावी. कळावें तारीख ६ माहे डिसें-
बर सन १८७७ इसवी.
(सही) पुनियामबाई मर्द
काशीराम मिसर इचे हातें
ची निशाणी वांगडी.
नोटिस
रा. रा. रावू बळद मनसाराम रजपुत
वस्ती केळीवेळी तालुके अकोट यास नोटि
स देणार जानू बळद पुरणोजी तेली व इया
मसिंग बळद रामासंग रजपुत राहणार के-
ळीवेळी यांजकडून नोटिस देण्यांत येते कीं
बारभाईचे वावराचे दोन नंबर आमचे दो-
घांचे नावें असून आंत तुमचा हिस्सा आ
झा प्रत्येकाइतकाच झणजे तुमच्या दोन
जोड्या आझा प्रत्येकाच्याही दोन दोन
व आपल्या एकंदर हिशावर सुर
जमल मारवाडी यानें मे० तहशीलदार
साहेब तालुका अकोट याचे कोर्टांत फिर्चा
द करून सदरहू मारवाडी यानें आपले
सातवी जोडी कायम ठरविली आप्रमाणें
मागील सालाचे पिकाचा माल आपण
त्रिवर्गांनीं सारखा घेतला होता. त्याजव-
दलचे आझो आमचे दोन हिशांचे रूपये
मारवाडी यास देऊन याची पावती घेत-
ली आहे. या सालाचा माल जो निघा-
ला तो वर लिहिण्याप्रमाणें हिस्से करून
सातवे जोडीचा माल मारवाडी याणें नेला
व आमचे हिशांचा माल आझी नेला, सद
हू मालाची वाटणी तुमचे समक्ष व आण
खी तिराइतांच्या समक्ष तिराइतांचेच हाता
ने झालेली आहे.
तुमचे हिशावर जो माल आला तो
तुझास घोडा होऊन जास्त हिस्सा असा-
वा अशी तुझांस इच्छा उत्पन्न होऊन तु-
झी आपला माल घरीं न नेतां जेथचा ते
येच राहू दिला आहे तर सदरहू तुमचे मा
लाची अकरातफर किंवा नासधूळ झाली
असतां आझी जवाबदार नाही. बाजवीप्रमा
णें जो हिस्सा आला आहे तो घेऊन जा
स्त उत्पन्न झालेल्या इच्छेवरुद्ध फिर्चाद क
रण्यास कोर्ट मोकळे आहे. व पुढें निघ
णार मालावरुद्ध ही हीच सूचना आहे अ-
से समजावें. कळावें, तारीख ७ डिसेंबर स
न १८७७ इसवी.
(सही) जाणू बळद पुरणोजी तेली
दस्तुर खुद.
[सही] इयामसिंग बळद रामासिंग
याची निशाणी नांगर.

वर्तमानसार

मुंबई येथील महंमदअली बाकर नांवाच्या मुसलमान हकिमाने तुर्कस्थानातील नखमी शालेच्या लोकांकरिता सुमारे दोन हजार रुपये किमतीचे मलम धर्मार्थ देण्या करिता पाठविले. यापूर्वी सदर गृहस्थाने १२ मलमांच्या पेच्या पाठविल्या होत्या असे समजते.

ता. २४ नोवेंबर रोजी शनिवारी लाहोरस एक धरणीकंपचा धक्का बसला.

मुंबईचे गव्हर्नर सर रिचर्ड टॅपल हे लवकरच जाणार असून रतां राजे सरटी. माधवराव यांनी त्याचे भाषण प्रस्तान लांबविले आहे असे झणतात.

लखनौचे क्यान्टोनमेंट मजि. मेजर विल्किनसन यास २००० रु. वर्षाचे पेन शन स्टेट सेक्रे. नीं केले. अशा कामगारास इतके पेनशन असणे ही पहिलीच गोष्ट आहे असे झणतात.

इंदूर — होळकर सरकारचे राज्यांत यंदा पाण्याचा दुष्काट पडेल झणून महा राजांनी जेथे विपुल पाणी असेल ते गांव खेरीज करून बाकीच्या गांवच्या अधिकाऱ्यांस सरकारी खर्चाने तळीं किंवा कुवे न वीन बांधण्यास तसेच विहिरीतील गाळ काढण्यास वगैरे हुकूम दिले आहेत असे समजते. ने. ओ.

पुण्यांत अधिकाराचे बोळांत रा. रा. बाबूराव साठे यांचे घरी घोडे दिवसां पूर्वी सर्प निघाला होता तो फोणी मारू लागल्यावरून मालकांनी त्यास प्रतिबंध केला. आणि आपले धोतर पुढे करून त्या सर्पास झणाले कीं तू सोमनाथ असल्यास धोतरांत ये. त्याबरोबर सर्प मुकाट्याने आला व तो मालकांनै संवळीत घालून देव्हान्यांत ठेविला, तो पुन्हां दृष्टीस पडला नाही. सर्पाचे रूपाने सोमेश्वरांनी आपल्या भक्तास दर्शन दिले, असे झणणारे मोठ्या भाविकांस हा चमत्कार वाटण्याजोगा आहे खरा.

त्रिलोचनेत टे नांवाच्या पुलाचे काम संपले, हा सर्व जगांत अतिशय लांब, अतिशय रुंद, व अतिशय उंच आहे. याच्या खालून भर मालाची व शिडे उभारलेली जहाजे सहज जातात. किरण

गेल्या सोमवारी दीपदर्शनी एक मोठा तेजःपुंज असा तरा तुटून खाली आला त्याचा एकाएकी चंद्रजोतीच्या प्रकाशाप्रमाणे प्रकाश पडला व तो सर्वांच्या पाहाण्यांत आला. त्यावरून चालू असलेल्या भयंकर युद्धसंग्रामाविषयी कित्येक लोक अनेक तऱ्हेचे तर्क घेऊ लागले आहेत. क. त.

पश्चिमाचे शहा पुन्हा पुढील वर्षी युरोपांत जाणार आहेत असे झणतात.

नाशीक येथे गोंगेचे किनाऱ्यावर कांही कोल्हाटी लोक बरेच दिवसांपासून राहत असून त्यांनी कित्येक जातीच्या लोकांच्या मोठ्या व लहान मुली एकदर ३२ छपावून ठेविल्या होत्या त्यांचा पत्ता तेथील शहरचे चि. का. सोहब यांस लागून त्यांनी त्या कोल्हाटी लोकांच्या झेपड्यांत असलेल्या मुलींस झाडा घेऊन काढिले त्या सर्व लहान मोठ्या मुली कोल्हाटी लोकांकडून पकडलेल्या ची. का. यांचे ताब्यांत असून

न कोल्हाटी लोक कैद केले. आतां या कोल्हाटी लोकांचा व त्या पोर्यांचा काय परिणाम होतो ते पहावे व कांही मुली जवळपुराकडील आलीं आहेत आणि आह्यांत बलात्काराने आणिले असे सांगतात. अ. द.

युगांतरीचे राक्षसी ननावर — असे एकण्यांत आले आहे की, अमेरिकेत युनेटेड स्टेटसमध्ये मिसुरी स्टेटच्या नैऋत्य दिशेकडे सुमारे ४ कोशावर एके दिवशी एक जणता मुलगा आपल्या बापाच्या संगण्यावरून आपल्या कुरणांत आपला विल घरी आणण्याकरितां गेला. कुरणांत जातांच एक विलक्षण व भयंकर जनावर त्याच्या दृष्टीस पडले, या जनावराचे डोके लांडग्यासारखे होते, मान वीस फूट लांब होती व जवळ भयानक असून भात मोठ मोठे सुळे होते व याच्या मानेवर घोड्यासारखे चरचरीत आणि लांब केसांचे आयाळ होते. हे जनावर दात खाऊन मोठ्याने अक्राळपणे ओरडत त्या बैलावर झेप टाकण्याकरितां आले. याचे पाय शरीराचे मानाने फारच अखूड, परंतु पालीच्या तऱ्हेवर होते व त्यास लांब नखे होती आणि मार्गे झेपूट २० फूट लांबीचे होते. बैल आपल्या टप्यांत आला असे याने पाहताच त्याच्या भोंवती घेच्या घालून शेवटी त्या जवर झडप घातली. तो लागलेच त्या बैलाचे व त्याचे झुंज लागले, परंतु त्यांत त्या जनावराचाच पाडाव झाला. या झगड्यांत आपण हरतो असे त्या जनावरा वाटतांच त्याने आपले भव्य पंख उघड आकाश पंथ धरला व पुढे नैऋत्य दिशेकडे उडत जाऊन मिसिसिपी नदीत पडले आणि नाहींसे झाले. या झुंजांत बैलाचे एक शिंग, एक कान आणि सर्वांगाचे केश गेले. व पुढे तिकडील एका तऱ्हेच्या न्याने ते लढाईचे ठिकाण पाहिले आणि बैलास लागलेलीं नखे वगैरे पहातां त्याची खात्री झाली की, हे जनावर युगांतरीचे असले. ई. प्र.

नोटिसा

बजाई मर्द खंडू धनगर वस्ती टाकळी तर्फे अत्रे तालुके बाळापुर इला पुंजाजी बल्लद रामाजी धनगर वस्ती टाकळी तालुके बाळापुर याजकडून नोटिस देण्यांत येते की मीज मजकूर एथील शेत जांभळीचे तुमचे नावावर आहे यांत निम हिस्सा तुमचा व निम हिस्सा माझा आहे आणि तुमचा निम हिस्सा मला बटाईने दिल्यावरून सन १२८७ फसली साली किस्तकारी वगैरे मी करून माल तयारीस आल्यावरून पाहिले वेचाचा माल कापूस १९ मण तुम्ही नेला मला बटाईबंदल शर्तीप्रमाणे निम माल दिला नाही यामुळे पुढेही जो माल कापूस व जवारी येईल तो देण्यास हरकत कराल असे मला वाटल्यावरून नोटिस देण्यांत येते की पहिले वेचाचा माल तुम्ही घेऊन मला या पैकीं निम माल पाहिले वेचाचा १० मण नोटिस पावल्या तारखेपासून ८ दिवसांचे आंत माझे घरी पावता करावा आणि पुढे

जो माल कापूस व जवारी तुमचे निम हिस्सावर येईल त्या पैकीं निम जेव्हाचे ते व्हाच यावा. नाही तर तुम्हावर दिवानीत फिर्याद करून खर्चासुद्धां रुपये तुम्हापासून घेऊ. सर्व सूचनार्थ कळविले आहे. या नोटिसीचा खर्च तुम्हास द्यावा लागेल. कळविले तारीख ४ डिसेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) पुंजाजी बल्लद रामाजी निशाणी खुद हातची

नोटिस.

बलदेव हरकरण मारवाडी रहाणार कसे कुरणखेड तालुके अकोले यास कृष्णाजी बल्लद खंड माळी रहाणार महाण तालुके मजकूर अशी नोटिस देण्यांत येते की, आमची बाकी कांही वसूल कराल झणून तुम्हापाशीं आमचे येते बाकीची वही खाते व मुखारपत्र दिले याप्रमाणे तुम्ही न करितां आमचे वहीखात्यापैकीं एक असामीची बाकी करटानीं दुसरे खात्यांत घालून तो पैसा परभारे तुम्ही घेण्याचा इरादा केला आहे तर सदरी बाकी व वही खाते व मुखारपत्र सर्व आजपासून आठ दिवसांचे आंत महाण येथे घेऊन यावे आगर न आप्यास रीतीप्रमाणे तजवीज केली जाईल व तुमचे मुखारपत्र रद्द केले असे समजवे. तारीख ३ माहे डिसेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) कृष्णाजी बल्लद खंड माळी दस्तुर खुद.

नोटिस.

रामकरण बल्लद गोविंदगम मारवाडी दुकान मादणी तालुके मेहेकर जिऱ्हा बुलढाणे यांस नोटिस देणार सुरजमल बल्लद चउथमल मारवाडी मादणीकर हल्लीं रहाणार मीजे मंगरूळ झनक तालुके वाशी म नोटिस देतो अशी की मादणी एथील दुकान चउथमल रामकरण या नावाचे असून ती सर्व तुमचे ताब्यांत आहे आणि पुजे व वहिखाते आपसातील तंटा मिटण्याकरितां तामसीकर यांचे झणण्यावरून आपण तेथे घेऊन गेले असता त्यांनीं तंटा न तोडतां वद्धा व पुजे अटकावून ठेविले यामुळे ज्या रकमा मुदतीबाहेर गेल्या असतील ते रुपये व एक असामीचा पुजा तामसीकर लुपचंद रामबक्ष यास बेचन दिला त्याबद्दलचे रुपये असे एकदर रुपये त्याजकडून मुजरा घेऊन त्याचे बाकी राहिलेले रुपये तुम्ही आदा करावे कारण हल्लीं सर्व दुकान तुमचे कबज्यांत आहे जर सदर रकम मुजरा न घेतली तर आम्ही तुम्हापासून आमचे हिशोबांत आम्ही आपले निम हिस्शाची तुम्हापासून भरून घेऊ व आमचे निम हिस्शाचे दुकानाच्या असाम्या, देणे, घेणे, शिलक, डागडागी ना व जागा वगैरे सर्व आमचे निम हिस्शाचे आप्पास वाटून द्यावे याकरितां मुदत एक महिन्याची दिली आहे सदर प्रमाणे वटून देईपर्यंत सावकारी देण्याचे व असामीकडून घेण्याचे सर्व जबाबदार तुम्ही अहात. मुदतीबाहेर गेल्याची जबाबदारी मजवर नाही तुमचेवर आहे.

तामसीवाले याजकडून नोटिस : चे आप्पास समजले यास सदर वद्ध पुजे वगैरे तुम्ही घेऊन यावे आणि याचा निम हिस्सा वाटून द्यावा जर यादुणे तुम्हास पतकरत नसेल तर सर्व वद्धा दुकानचे देणे घेणे व शिलक वगैरे माझे निमित्त करावे झणजे मी सावकाराच्या देण्याचा निकाल करीन ज्या प्रमाणे तुम्हास कबूल असेल त्याप्रमाणे सदर मुदतीत उत्तर द्या. ही नोटिस दिली आहे कळविले तारीख ३० नोवेंबर सन १८७७ इसवी

(सही) सुपुल बल्लद चउथमल मारवाडी दस्तुर खुद.

नोटिस.

लुपचंद रामबक्ष वहिखटदार पुरणलव्य मल दुकान तामसी तालुके व जिऱ्हा वाशीम यासी नोटिस देणार सुरजमल बल्लद चउथमल मारवाडी मादणीकर हल्लीं रहाणार मीजे मंगरूळ झनक प्रगण्टेचे सिरपुर तालुके वाशीम तुम्ही नोटिस दिली याची खबर समजल्यावरून उत्तर देतो तें खाली लिहिल्याप्रमाणे:—

माझा जुलता रामकरणयाचा व माझा आपसांत तंटा पडला होता तो तोडतो अशी भुलथाप देऊन पुरजे व वद्धा आमचे कडून तामसी एथे आणविल्या व याप्रमाणे तंटा न तोडतां वद्धा व पुरजे दावून ठेविले व आमचे कर्ज तुमचेकडे आहे तें यावे नंतर वद्धा घेऊन जावे असे सांगून वद्धा दिल्या नाहीत यामुळे कांही रकमा मुदतीबाहेर गेल्या जबाबदारी तुमचेवर आहे

तुमचे दुकानची रकम देणे आहे ती देण्याचा जबाबदार रामकरण आहे. कारण सर्व दुकान तुम रामकरण याचे ताब्यांत आहे. मजला याने घराबाहेर काढून दिले आहे. यामुळे रकम देण्याचा जबाबदार तोच आहे. व तुम्ही नोटिस दिली तीच उत्तममाल रामकरण याचे नावे दुकान असल्यामुळे या नावाने द्यावे याची होती. आमचे दुकानचे पुजे व वहिखाते तुम्ही अटकावून ठेविल्या दिवसापासून जे घेणे मुदतीबाहेर गेले असेल ती रकम व एक पुजा तुम्हास बेचन दिला त्याचे रुपये वज्रा करून बाकी रुपये तुमचे निघत असल्यास तुम्ही रामकरण याजपासून ध्यावे जर दुकानातील रामकरण याने आप्पास हिस्सा दिला तर आम्ही आमचे हिस्शाचे रुपये देऊ परंतु जोपर्यंत रामकरण याचे ताब्यांत सर्व दुकान आहे तोपर्यंत सर्व देण्याचा जबाबदार रामकरण आहे व हल्लीं दुकान याचे ताब्यांत आहे सर्व वद्धा याला देऊन पावती ध्यावी ही नोटिस दिली आहे. कळविले. तारीख ३० नोवेंबर सन १८७७ इसवी.

(सही) सुरजमल बल्लद चउथमल मारवाडी दुकान मादणी

दस्तुर खुद

हे पत्र अकोला एथे वऱ्हाडसमाचार छापखान्यांत खंडेराव बाळाजी फडके यांनी छापून प्रसिद्ध केले.

बहाडसमाचार.

पुस्तक ११

अकोला, रविवार ता. १६ माहे डिसेंबर सन १८७७ इ.

अंक ५०

बहाडसमाचाराची किंमत

वर्षाचे अगाऊ	५५
सालखेरी	७
शिरतपोळ अंकास	८४
हाकडाशील	
वर्षाचे अगाऊ	१०८
.. खेरी	२

नवीन बर्गणीदार होऊ इच्छितां लोकांकडून आगाऊ बर्गणी यावी आणि पत्र सुरू केले जाईल.

नोटिसाबद्दल.

पराठी, १० ओळीचे आंत	१
१० ओळीपुढे दर ओळीस	८१०६
तीच नोटिस दुसरे खेपेस	८१
इंग्लिश लिपीत दर ओळीस	८४
.. दुसरे खेपेस	८२

जाहिरखबर.

NOTICE.
THE BANK OF BOMBAY
The Khamgaum Branch is prepared to receive Fixed Deposits on the terms noted below:
For 6 Months certain at 3 per cent per-annum.
For 12 Months certain at 4 per cent per-annum.
For sum of Rupees 5000, an upwards other arrangements may be made by addressing the under signed.
Harry H. Hynes.
Agent.
Khamgaum,
19 th November 1877.

नोटिस

रा. रा. जोरामल गंगाधर साहू दुकान अकोला यांस रामचंद्र कठोर जय-गोपाल लिहिण्यांत येते की आपण तारीख २६ माहे नोवेंबर सन १८७७ इ.स.वी रोजी नोटिस दिली ती आज्ञास पावली. तुम्ही रुपये १३० सालाचे भाडे लिहिले ते आज्ञास मंजूर नाही. कारण संवत् १९३२ सालांत दुकान हजरामल यांचे जवळून घेतली यांचे भाडे दरमहा तीन रुपयेप्रमाणे तुम्हास दिले व संवत् १९३३ सालांत कातिक वद्य १० मार्स पावेतो भाडे चुकते केले आणि तुमचे हातची पावती घेतली आहे या नंतर संवत् १९३३ सालाचे तुमचे आमचे भाड्याचा ठराव झाला रुपये ४२ सालाचा ठराव झाला होता. आज मिति सणजे मार्गशीर्ष शुद्ध ९ पावेतो तुमचे रुपये ४६॥१९ झाले व तु-

म्ही आमचे दुकानावरून ५५ रुपये मिति कातिक वद्य १२ मार्स, ॥ आणि मिति मार्गशीर्ष शुद्ध ७ मार्स नेले व ८॥ अर्धा आणा टपालचे ठिकिट एकूण आमचे रुपये ५५॥१॥ तुमचे कडेस आहेत यांत तुमचे भाडे वना जाता आमचे ९१-१९१ तुमचे इकडेस घेणे आहे ते रुपये आमचे पाठवून देणे न पाठविले तर नोंपोवेतो आमचे रुपये फिट तोंपोवेतो आम्ही दुकान तुमची खाली करून देणार नाही. कळावे तारीख ११ डिसेंबर सन १८७७ इ.स.वी.
(सही) रामचंद्र कठोर मारवाडी
दस्तुर राघोबा गुमास्ते
दस्तुर खुद

पत्रव्यवहार

या सदराखालील मजकूर पत्रकार्याच्या पतास मिळूनच असतील असे समजून नये

रा. रा. बहाडसमाचार कर्ते यांस:-
वि. वि. तारीख २ डिसेंबरचे नोटिस ओपिनियामचे वर्तमानसार सदराखाली रिचर्ड टेंपल साहेब मुंबईचे गव्हर्नर यांचे मत वानिटीफेअरवरून लिहिलेले मते पहाण्यांत आले. व त्यावरून "ज्या वर्गा घोरपण तया जाचना कठीण" या कारणांचे वाक्याचे स्मरण झाले. कारण इतर मजुरी करून पाठ भरणारांपेक्षा यांचे गुरू (धर्म संबंधी आचार्य), राजे (एतद्देशीय संस्थानिक व राजकीय संबंधी लोक), (संसका) (युद्ध केलेले निपूण) हे जे आपल्यात मुख्य गणले जातात तेच आपल्या राजकार्यास शत्रू भासतात. अर्थात अशा दयाळु इंग्रज सरकारचे अमलाखालीही आज्ञा दासानुदास बनलेल्यास जे सुख (दास्यत्वाचे) प्राप्त होते त्याहून शतपट कठीण ह्या आमचे मुख्य हाणविकांसास आहेत असे उघड होते. मग ते कित्तीही सद्गुणी असोत, परोपकारार्थ देह खर्ची घालणारे असोत, स्वामिभक्तीपरायण असोत अथवा राजभक्त असोत, तरी ते शत्रूच असे वगळ मतवरून ठरते व खरोखरच तसे आमच्या दयाळु सरकाराचे किंवा अधिकाऱ्यांचे मत झाले असल्यास आमचे दुर्दैव समजले पाहिजे. यास उदाहरण हल्ली सर सालरजंग साहेब यांचे चांगले शोभते, कारण सर सालरजंग हे निजाम सरकारचे दिवाण असून इंग्रज सरकारचे मनोगताने वागून उत्तम पत्र लि. स. चा राज्य कारभार चालविला व चालवित आहेत तेणेकरून यांची चहुकडे कीर्ती होऊन विलायत सरकारापर्यंतही यांस उत्तम प्रकारचा मानमरातव मिळाला व तेही मोठ्या आणि बाणीच्या प्रसंगी इंग्रज सरकारच्या उपयोगी पडले. झणून इंग्रज सरकारही त्याजवर

मनोभाव प्रेम करी. पण अलीकडे त्याजवर 'ही इ. सरकारची रुपादृष्टी कमी झाल्याविषयी वर्तमानपत्रांतून चर्चा येऊ लागली आहे. मग ती तथ्य वा अतथ्य न जाणो. झणून गेले तारीख २ डिसेंबरचे अरुणोदयांत मजकूर प्रसिद्ध झाला तो आपणाकडे सादर करितो.
"प्रिन्सच्या वेळी छोट्या निजामांस मुंबईस आणण्याच्या बाबतीत सर सालरजंग यांजवर जो जुलूप झाला व त्या बाबतीत आमच्या सरकाराने त्यांच्याशी जे वर्तन केले ते जरी फारच वाईट होते तरी सर सालरजर निजामाचे दिवाण नसते तर त्यांच्यावर तो प्रसंग आला नसता हे सिद्ध असल्यामुळे दिवाण होण्याचे यांचे पाय यांसच भोवले असे झणण्यास जागा होती; याच प्रमाणे सार्वभौमत्व स्वीकारण्याचा दिल्लीत जो ११ महिन्यांपूर्वी बडा समारंभ झाला त्यावेळी इतर सर्व राजेरजवाडे ताटाखाली लमांजराप्रमाणे दिलोस हजर होऊन यांणी राणीचे सार्वभौमत्व कबूल केले असून एकटे निजाम मात्र प्रकृतीच्या व आल्पवयाच्या कारणाने येण्यास समर्थ नाहीत असा सर सालर यांचा लेख जेव्हा आमच्या सरकारच्या पुढे आला त्या वेळी राणीची तिडक मस्तकांत जाऊन सालरजंग यांजवर जो गहजब केला धमक्या वगैरे दिल्या त्यातही यांचा अतिशयत पाणउतारा असून त्याबद्दलही लोकांस यांची मी होती, पण याणी छोट्या निजामाशी शरीरप्रकृतीची काळजी घेतली त्यांजवर असा प्रसंग आला नसायत त्यांचाच दोष आहे असे यांनी आपल्या मनाचे समाधान घेतले; कारण सातारा, पुणे, नागपूर, वगैरे ठिकाणांची राज्ये खात्याच्या कामांत पुढारी असलेले इंग्रजीन्यायी राजाच्या इच्छेने केलेले कित्येक लोक आज मोठारी खात बसलेले आहेत हे आपण समत आहेच. पुढे दिल्लीचा समाजकारण्याकरिता व आपण राणीवर आहो असे निजामाकडूनही याकरिता या छोट्या निजामास व सर्व हेतु उरकून घेतला. सर सालर तरी त्यावेळसपर्यंत परत मागण्याचे निजामाचे समारंभाच्या वेळी आमचे सरकारील अशा आदेशी लोक आपण न देता वरील प्रकारे आणव करित होते; पण त्या वेळी न होतां उलट, तो प्रांत परत या बाबतीत सालरजंग यांनी आमच्या सरकारास लिहिलेले आमच्या सरकारास निरुत्तर आसा पत्रावरून आमच्या सर सालरजंग यांचे खासगी रेकॉर्डलीफट यांस एकदम हाकून

सालर यांस हुकूम केला यावर आपल्या मनाचे समाधान करण्याच साधन नाही असे लोकांस लगेच आहे व त्याजबद्दल फारच वाई इंग्रजीपत्रे सांगतात की, सालरजंग यतस गेले तेव्हा तेथे यांजवर एका पाहारा ठेवला होता व वनपरत मागण्याच्या संबंधाने यांस एक शब्दही बोलण्याची सवड ही तरी स्टेट सेक्रेटरी लार्ड सयाणी, तुम्ही हिंदुस्थानांत गेल्यावर परत निळण्याकरिता पत्रव्यवहार रावा असे सालर यांस एक पत्र त्या अनुरोधाने यांनी हिंदुस्थान साणी पुन्हा पत्रव्यवहार चालू केला यांतिल सालर यांचे शेवटचे पत्र चांगले तयार केलेले होते की, त्या खंडण आमच्या सरकारच्याने करव ही व त्यावरून हे पत्र मि. अ. यांनी लिहिले असतें व असला हुनुष्य सालर यांच्यापाशी असणे हे पास त्रास उत्पन्न करणारे आहे अजून सरकारांत अलीफट यांस घालण्याचा ठराव केला."
हा मजकूर खरा असल्यास "अंगी" हे वरील वाक्य चांगले सिद्ध तरी सर सालरजंग यांची कारकीर्द सरकारास कित्येक दिवसांपासून मानवसून इंग्रज स. नयनीतिसंपन्न आहे इतकी मी कुरवूर झाली तरी पाचांगला होईल जशी आज्ञा आहे. कळावे. ता. १० डिसेंबर १८७७
एक पत्र वाचणा
रा. रा. बहाडसमाचार कर्ते यांस:-
वि. वि. पत्रकर्ते महाराज यांस पाणदोन ओळी पाठवितो यांस येसा जागा मिळावी.
वटवृक्षाचे बीज अतिसूक्ष्म असून पासूनच वाढलेला वृक्ष मोठा विलो होतो. तद्वत कोणत्याही कलेचे मूळ लें तर अगदी सुलूक असते त्याच न होणारे फायदे अति मौल्यवान असत. पहा, आपल्यास १५।२० वची मजल गारण्यास दिवसा केंटी येत असे पण आगगाडीच्या योगाने क्वाच वेळांत हल्ली १००।१५० की मजल सहज करता येते. त्या आगगा मूळ पाण्याच्या वाफे खेरीज दुसरे न त्याच वाफेच्या योगाने अनदिदकाला पाक निष्पत्ति वगैरे कामे सर्व लोक न घेत आले व हल्लीही आपण करिण "बाबा वाक्य प्रमाण" या वाक्यांकार करून नवीन शोध किंवा ना आपल्या देशांत अरेच दिवसांपास द पडल्याचे दिसते. नाही तर आ इकडे अमुक कला नव्हती असे युरो ल व रजर वेळी त्या नव्या र जूनही आप

नवखे वाटत नाही पण हल्लीं तें वाटणें काय उपयोगी 'रामचंद्र सर्व वानरसेनेसह कुवेराच्या पुष्पक विमानांत वसून लेकून एकदम अयोध्यास आले' या कथेपुढें 'लिन साहेब लालबागेतून विमानासुट झोऊन आकाशांत गेले व अथाक समुद्रांत जाऊन विमानासह उतरले' या वर्तमानाचें महत्व वाटणार नाही तरी जी गोष्ट नुस्ती कानाने ऐकत होतो तिची प्रचीति लिन साहेबांनी आपल्या जीवावर उदार होऊन दाखविली व यांत अधिक सुधारणा व्हावी एतदर्थ सतत परिश्रम करितात ही गोष्ट आज सामान्य महत्वाची नाही. कोणतीही सिद्धता वसल्या बरोबरच तिजपासून उपयोग होतो असे नाही तर तिचा पाठलागच शाला पाहिजे तेव्हां उपयोगी अशी होते. ही गोष्ट आगगाडीच्या शोधवरून चांगली दिसून येते लणजे वाफेच्या अंगी मोठी अचाट शक्ति आहे हे केव्हां आढळले व त्यापासून आगगाडी सुरळीतपणें किती कालानंतर चालू शाली तसेच हें विमान देखील कालांतरानें नेमलेल्या ठिकाणी विनयक जाऊन पांचण्याची युक्ति साधेल व हल्लीं जें मोठें असाध्य रुग्ण वाटतें तें सुसाध्य होईल.

हे वरील विचार माझे मनांत येण्यास कारण नवीन तारायंत्र झाले. योडेच दिवसांपूर्वी प्रथम महाराष्ट्र मित्रत या नवीन तारायंत्राविषयी कृति प्रसिद्ध शाली व नंतर याचा प्रसार इतका शाला कीं खेड्यापाड्यानिहाय गेलो गेलीं दोन वेळकीं व कपाटचा देारा घेऊन २०० हात अंतरावरून दोन मुलें एकमेकांशीं बोलत वसत असतां दृष्टीस पडे व तें पाहून मोठ्या माणसांस मौज वाटे, पण तें मौजे दाखलच, यांत मन घालून तें अधिक उपयोगी पडण्या सारखे करण्यास आहां पैकीं कोणी धजले नाही. पण कलकत्त्यास एका साहेबांनीं एका विशेष तारेच्या योगानें ३०० कोशा अंतरावरून दोन मनुष्यांस एकमेकांशीं बोलू यांतें असे सिद्ध केल्याचें मुक्तेंच प्रसिद्ध झालें आहे तें माझ्या मते याच सिद्धतेवर असावे. प्रसार शाल्यावर कच्ची हकीकत वाहर येईलच तरी नवीन शोधलावण्याचे कामांत किंवा अपुऱें काम पूर्ण दशेस पांचविण्याचे कामांत युरोपियन लोकांची धन्य आहे. लणून यांचाच किंत्ता आपल्यास वळविला पाहिजे तरच आपली दैन्यदशा दूर होण्याचा संभव आहे असें मला वाटतें पत्रविस्तार भयास्तव पुरें करितो लोभ व रावा ही विनती.

तारीख ९ माहे डिसेंबर सन १८७७ इसवी.

तुमचा दास
रामात्मज

वऱ्हाडसमाचार

मिति मार्गशीर्ष शुद्ध ११ शके १७९९

टपालखात्याकडून व्यापारास मदत.

सरकार अलीकडे रयतेच्या सोयीकडे काहीं काहीं प्रकारांत विशेष लक्ष देऊ लागले. व याच घोरणानें सरकारानें टपालखात्याकडून एक नवेंच काम करण्याची योजना केली आहे. तो प्रकार असाः—

पांचवीस शेर वजनापर्यंत कोणाची कसलेही ओड्याची बंगी सरकारचे टपालखात्यातून ज्याची शाला पोचती केली जाईल, व तिजबद्दल बंगी ज्याला दावयाची त्यापासून अमुक रूपये ध्यावे असे बंगी पाठविणारानें लिहिले असेल तर सरकार त्यापासून तितके रूपये अगोदर घेऊन मग बंगी त्याचे हवाली करील व ज्याने हें पैसे घेण्याविषयी टपालखात्यास लिहिले शाला याचे सर्व पैसे दोन रूपये शेकडा प्रमाणें कमिशन वजा करून घेऊन टपालखाले पोचते करून देतील. या प्रमाणें पाहिले तारलेपासून व्यवस्था होणार असे वावग्यास्रेट पत्रांत आह्मी वाचिलें व त्याप्रमाणें कामाची सुरुवातही शाली आहे.

ही सरकारानें एक नवीन टूम काढली आहे. व ही लोकांस कशी फायदेशीर होते तें पाहिलें पाहिजे. या मार्गाचे अवलंबन करणारास ओळखीशिवाय व्यापार करतां येईल व हलक्या सालक्या जिनसां आणविण्यास सांय होईल इतकेंच तूर्त आह्मांस दिसून येते. लणजे मुंडवून कोणा व्यापाऱ्याकडून २५ रूपयांचा काहीं जिन्नस आपण मागविला व शाला रूपये पाठविले नाहीत तर तो व्यापारी जिन्नस पाठविण्यास अनोळखीमुळे काहीं कां कू कारणार नाही; कारण या जिन्नसाचे अमुक रूपये ध्यावे आणि मग जिन्नस हवाली करून दावा असे तो बंगीवर लिहील तें केलून याचे रूपये-हार्ती आल्याशिवाय मागविणाराचे हार्ती जिन्नस जाणार नाही ही व्यापाऱ्याची सोय शाली. व जिन्नस मागविणारासही पाहिल्याने रूपये पाठविले आणि व्यापाऱ्याने जिन्नस पाठविला नाही तर काय करवे ही धास्ती राहिली नाही.

आतां टपालखात्याची याविषयीची रुळ आमचे पहाण्यांत अजून आली नाही लणून याविषयी अधिक काहीं लिहवत नाही. पण सदरी सांगितलेल्या दोन रूपये कमिशनानें सर्व खर्च आटपेल लणजे शिवाय बंगीहशील बंगी काहीं दावे लागणार नाही तर लोकांची, यांतून फार अंतःपुरील मनुष्यांच्या व्यवहाराची अधिक सोय होईल यांत संशय नाही. समजा कीं कळकत्याहून १० रूपयांचे आह्लास एक औषध आणवावयाचें आहे आणि त्याजबद्दल टपालखात्या मार्गत सुमार सवातीन आणे खर्च होऊन तें औषध हार्ती आलें तर ठीक होईल. नाहीपेक्षा दूरत्वाचे मानानें बंगीच्यार्थ व हा कमिशन च्यर्थ असें दुवार कर वसतील तर मग काहीं सोय नाही. कारण हल्लींच्या मानानें १० रूपयांची नोट पाठविण्यास बंगी हशीला शिवाय साडे चार आणे रजिटरास खर्च केले लणजे काम होतें तें या नव्या रीतीनें सवातीन आण्यांत होणार व त्याहून कमी किमतीच्या माल्यास आणखी कमी ख-

र्च वसणार आहे. पण मोठ्या रकमेस तशी काहीं सोय नाही, कां तर ४०० रूपयांचा माल पोस्टमार्फत आणून हाटलें तर ८ रु. कमिशन जाणार आहे. व याच रूपयांच्या नोटी पाठविण्याचें काम साडेचार किंवा पांच आणे खर्चांत होणार आहे. सव इतका अधिक खर्च करून कोणी या नव्या रीतीच्या व्यवहारास अनुसरेल असे आह्लास वाटत नाही. कसेही असो. ही नवीन टूम अनुभवून 'पहाण्याजोगी' आहे. हिच्या योगानें छापखाने वाल्यांस कोणीही अमुक पुस्तक पाठवा लणून पत्र लिहिले कीं त्यानें या पुस्तकाच्या बंगीवर किंमत लिहून टपालमार्फत मागविली लणजे ओळखी अनोळखी किंवा पुस्तक अथवा रूपये घाटाळ्यांत पडण्याची काळजी कोणास राहणार नाही व असेच इतरही व्यवहार चालतील असें दिसते.

जडवी संवंधी वर्तमानें — राट्ट्याच्या अजय दिशेस एटोपल लणून गाव आहे तें रशियन लोकांनीं हस्तगत करून घेतले अर्चनी जवळ प्रविष्ट लणून मजबूद ठाणें आहे तेंही रशियन लोकांनीं बळकाविले. तुर्क लोकांनीं उच्चनी कडील सर्व ठाणीं सोडून दिलीं व रस्ता मात्र रोखून राहिले आहेत. मेक्षिका एथें तुर्क लोकांचा पराभव शाला. व सुलेमान पाच्छास मार्गे हटावें लागले— रशियन लोकांचा बालकन पर्वत ओलांडून पलीकडे जाण्याचा बेत आहे— गेलें महिन्याचे २९ वे तारखेस गाजी अहमद मुक्त्यार याने असे कळविले आहे कीं, इशरांमवर रशियन हल्ला करून आहेत परंतु हवा अतीशय बदलून गेल्यामुळे यांचा काहीं इलाज चालत नाही तीन फूट रस्ताचा जमिनीवर सरखा थर पडला आहे— प्रधान लार्ड डर्बी यांनीं विलायतेस एका प्रसंगी भाषण केले त्यांत असे बोलून दाखविले कीं, युक्रटीस नदीच्या खोऱ्यावरून जो रस्ता आहे तो हिंदुस्थानांत जाण्याचा खरा रस्ता नव्हे. रशिया व तुर्कस्थान यांच्या लढायापासून इंग्लंडानें अलग राहण्याचा पूर्वी पासून जो निश्चय केला आहे तो बदलला असे काहीं कारण उमजत झाले नाही. तुर्कस्थानची राजधानी कानस्टॅटिनोपल इजवर काहीं विशेष भयाचा प्रसंग आला आहे असे नाही. तसेच सुएझच्या कालव्यास काहीं अडथळा येण्यास कारण शाले आहे असे नाही. शिवटी लार्ड साहेब असेही लणजे कीं, पाण्यातील लढाऊ ब्रिटिश फौज कानस्टॅटिनोपल एथें पाठवा असे तुर्कस्थानानें हाटल्या शिवाय ती तेथें पाठविली जाणार नाही व तहाकरितां इंग्लंडानें मध्यस्थी करावी व ती फलरूप होईल असा रंग दिसताच तसे करण्याची संधि इंग्लंड कधीं दवडणार नाही.— रेडफ पाच्छा याजला तुर्क सरकारचा हुकूम शाला आहे कीं, अट्रियानोपल एथें ५०००० फौज जमवावी, तिच्या तजवीजींत तो गुंतला आहे— रशियन लोकांनीं डान्युब नदीवर चवथापूल तयार केला व आणखी दोन पूल करण्याच्या तें उद्योगांत आहेत.— अर्मेनिय

न भीजेनें लोपालका हे ठिकाण तुर्क लोकांकडून हस्तगत करून घेतले व तुर्क लोकां तेंथून मार्गे हटून वाहिनकडे गेले— एटोपलच्या पलीकडे एकीं एथें रशियन लोकांनीं हल्ला केला पण यांचा काहीं लाग साधला नाही असे महमद पाच्छा याने लिहून कळविले आहे.

अर्मेनियांत तुर्की लोकांनीं बाटुमजवळ चडवनी हें ठिकाण सोडले व तें रशियन लोकांनीं घेतले रशियनचा वेढा अद्याप पुरा शाला कारण तेथून ट्रेविझांड व दुसरे बाहेरचे ठिकाणचे रस्ते खुले आहेत. रशियन सैन्य दिवाळ्यांत पासिन एथें तळ देऊन राहणार आहे. रशियन लोकांची आघाडी किंवा विनी डेव्हीनोयम एथें आहे. बल्गेरियामध्ये तुर्की लोकांची पाविटशा आणि इटोपोल हीं ठिकाणें गेल्यावर ते बालकन पर्वताकडे परतले. तारीख २९ नोवेंबर रोजीं महमद पाच्छानें नरकाफ एथें रशियाचे टोळीवारावर लढाई करून जय मिळविला. रशियन लोकांनीं कामारली या तुर्की लोकांचे ठिकाणावर हल्ला केला. पण तें काहीं हार्ती लागले नाही. आरकनी व त्या जवळचीं दुसरीं ठिकाणें सोडून तुर्की लोक सोफियाकडे चालले आहेत असे बंधे तारखेचे तारेवरून समजतें. महमद पाच्छाकडून असे वर्तमान आलें आहे कीं, सने तारीख ३ रोजीं कामारली एथें रशियन लोकांवर मोठी लढाई करून यांचा पराभव केला. सर्दियाचे पिनस मिलान याणीं आपल्या सैन्यास अहिरनामा प्रसिद्ध केला आहे कीं याचा बेत लढाई करण्याचा आहे. तारीख ५ चे तारेवरून समजतें कीं रशियन लोक बालकन पर्वतातील दोन रस्ते रोखण्याचे कामांत आहेत. तारीख सहाचे तारेवरून कळतें कीं, सुलेमान पाच्छानें एलिन हें ठिकाण आपले हस्तगत करून घेतले या वेळां रशियन लोकांचे सुमार ३००० शिपाई मेलें. व लढाईनें सामान व पुष्कळ पैदी याचे हार्ती लागले. अर्मेनियांत इजरोम सभोवतालीं तीन फूटबर्फ पडल्या आहे. आणि रशियाचें सैन्य डेव्हीनोयम एथें आणि आसपासचे खेड्यांतून पसरलें आहे. बालकनमध्ये कामारली एथें रशियन लोकांनीं आणखी कुमक आणून हल्ला सुरू केला आहे रशियातील वर्तमानपत्रांतून तह कोणत्या शर्तीवर करावयाची याची चर्चा चालू आहे. याचे लणजे असे आहे कीं, सर्व तुर्कस्थानातील ख्रिस्ती मांडलिक राज्ये स्वतंत्र करावी, बाटुम आणि कांसे हे दोन किल्ले रशियास दावे आणि काल्या समुद्राचे द्वार डाइडनरस हें खुले करावे. ता. ५ चे तारेवरून समजतें कीं, १७ नोवेंबर पर्यंत रशियन लोक ७४८५८ मेलें. महमद पाच्छानें आपल्या सैन्याचे वेकर पाच हस्त कामांडर नेमिले. फ्रान्सा एथें धान्य वरि सामग्री पुष्कळ आहे आणि रशियन लोकांनीं एक ठिकाणें हल्ला केला. पण तें तें यास जय मिळाला नाही. तुर्की लोकांनीं इटोपोल बालकन जवळील रशियन लोकांचे ठिकाणावर हल्ला केला पण त्यास काहीं जय मिळाला नाही. सोफियाच्या रस्त्याकडे जें तुर्की सैन्य जात आहे त्यास रशियन

कांची धास्ती पडली आहे. तारीख १२ तारीखून संपजते की, तारीख १२ रोजी पहना एथील सैन्य रक्षायामुळे शरण आले कारण याचे खाण्याची सर्व सामग्री सरली आणि आजारी पार पडले. शरण जाण्याचे पूर्वी गोळे तुंबळ युद्ध झाले. आणि यांत गाडी उलसमान पाच्छा जखमी झाले. एकंदर ६० हजार फौज फुडला एथे हो. ती आणि ती सर्व रक्षायामुळे हलमत झाली यांत २० हजार लोक अजारी आहेत.

बलगेरियांत महामहपाच्छा वरतर्फे केले व यांचे जोगवर शकृपाच्छास कथ्यां वर इन चीफ नेमले.

ता. १२ रोजी तुर्कस्थानचे राज्यव्यवस्थापकाची सभा भरली होती या वेळीं अजिमेन लोकांशी युद्ध जेवट्यांत परण्या या निधय झाला.

ब्रेव्हना शहर रक्षायामुळे अस्तगत झाले याबद्दल विचार करण्याची संधी मंडळाची सभा भरणार आहे.

पार्लमेण्ट सभा १७ जानेवारीपर्यंत भरणा न्ही.

पंचमार्फत निकाल होण्याच्या फिरीदीच्या आगादावरील आंदोलनाच्या स्टांप ड्युटी कर वाढविण्याबद्दलचे विचारविद्व गव्हर्नर जनरल सल्लोस अर्ज करण्याकरिता पूर्ण येथे ता. २ रोजी मोठी सभा भरली होती. तेथे अर्ज तयार करून सभेपुढे वाचला तो आसो आपले वाचकांकरिता आज्ञे अर्की चौथे पूर्णवर अर्धा घेतला व हाडिलेला पुढील अर्की घेऊ. तो सर्व अर्ज वाचून पाहिला झणजे याचे महत्व व तेथील पुढारी मंडळाचा स्तुयोद्योग दिखून आल्यावाचून रहाण न्ही झणून याचे लोकांकरिता मनःपूर्वक प्रत्येकदल आधार मानणे जरूर आहे आता यांच्या अर्जाकडे आमच्या दयाळू सरकाराने नजर देऊन प्रजेस सुख व्हा अशी देणगी याची झणजे याचे अर्जाचे सार्थक होईल.

जेणे अर्की आसो करदा न्याय या सहरा खाली एक शेतकरी केंद्र पडून मरण पावला व याचे मरणा पूर्वी मुलाने याचे सुद्धेविषयी सविस्तर केले असो मजकूर कळविला आहे. या अपिलाचा निकाल वारापत्राचे बातमीवरून असा सज्जतो की कनिष्ठ कोर्टाचा सभे ठराव घेऊन जडजा ने रड करून शिस्ता देणारे व्यापाधशास दोष दिला व सद्धे शेतकरी निडोवी ठरला हे यास कळविले तो वाचला न्ही याबद्दल वारंट कोर्टाचे ठराव प्रदर्शित केले. असो मयाचा जय झाला हे ऐकून आझास आनंद वाटते व इंग्रज सरकारचे न्याय इतका वाढवणे आसो स्तुति करिते.

वऱ्हाड.

या आठवड्यांत पाऊस न्ही झणण्यासारखा पडला न्ही तरी आकाश पुव्य नक्षत्रा सारखे मेघाच्छादित असून पावसाचे सिंतीडे सुरू आहेत. तेंणेकरून हवा कर्ही चमत्कारिक झाली आहे मधूनमधु

न गार वरा सुटतो तेंणेकरून हिव तापाची साथ सुरू झाली आहे. जेणे आठवऱ्यांत एथून एक कोसावर अकोली झणून वेडे आहे तेथे २ मनुष्ये गारव्याने मनांत निजल्या ठिकाणी अकडून मरण पावल्याचे समजते.

रा. व. डायरेक्टर साहेब वहादूर यांची स्वारी नळगावास आहे. आतां बहुताकरून ते अकोटाकडे येतील असे वाटते.

राज साहेब श्रीराम भिकाजी अठार जी. ए. एज्युकेशनल इन्स्पेक्टर यांची स्वारी पुसदकडे असून दिग्रस दारवे वगैरे कडे जाणार असे समजते.

जेणे बुधवारी एथून पुर्वेस ६ कोसांवर बोरगाव हे रेलवे स्टेशन आहे तेथे माल गाडीचे एंजिन व २८२१ डेवे कळावतून खाली पडून मोडतोड झाली झणून नामपुराहून येण्याच्या गाडीस बोरगावचे स्टेशनावर ७४ तासपर्यंत थांबावे लागले. तसेच दुसरे दिवशी गुरुचारीही पुर्वेकडील पालेजर गाडी ३ जून ९९ मिनिटांनी पावसाची ती ११० बाजतां एथे आली. तो अडथळा बरी एथे झाला व या दिवशी चार पांच मालाचे हवे मोजून चुराडा झाले व पुष्कळ मालाचा खर्चा झाला असे समजते. एकंदर अलीकडे आगगाडीस अडथळ फार होऊ लागले आहेत. इकडे रेलवेचे अधिकार्यांनी लक्ष द्यावे.

राजेश्वराचे देवालय यात राणांच्या एका परदेशीय गृहस्थाने एथील टी. पी. लि. जाणे येणे होते ते वरिष्ठ अधिकार्यांनी हुकुमाने बंद केल्याचे समजते. ज्याबद्दल पोन्सिने बंदोबस्त केले याचे राणें सार्वजनिक ठिकाण जे देवालय तेथे हिता व्हा होईल न होईल याविषयी राजेश्वरकमिटीसही विचार करावा लागेल असे वाटते.

सदरस्टेशन- जुडिशियल कमिशनर, डायरेक्टर आफ प. इ. व. व स्थानिकरी कमिशनर यांची तीन आफिसे अकोल्यास आणि त्रिनिट्य कमिशनर व इन्स्पेक्टर जनरल आफ पोलिस अशी आफिसे हल्ली उपरावतीस आहेत ती तशीच तेथील तेथे रहावी असा अलिशान रॅजिस्ट्रार साहेब यांनी ठराव केल्याचे उ. अ. कर्त्याचे समजण्यांत आले आहे.

नाहर अमृत एथील त्रिभुवर पोलीस ठाणीत कास्टेल पाने सरकारी पेसा खासगी प्रमाणे वापरला वगैरे आरोपावरून यास ३ महिने सरकाजरी कैद व १० वड बंड अशी शिक्षा झाली असे समजते.

राकबाहेल (त्रिमुणीच्या दिव्यात सा गणारे तेल) पासून अर्कळ पारणास- रा. रा. विष्णुवंत बापु आंबेडकर यांचा याथा सभा वर्ष १९ या ता. ६ दिने व २ रोजी पुण्यास राकबाहेल वाढीचे काट्या दिव्यांत घालीत होता. इतक्यांत काट्याच्या तेलाने आग घेतली व यासरशी त्या

मुलगा आंगरखा व घेतर ही पेंडली त्याचे जळवळ तेलाचा डबा होता आलाही आग पोकून एकच मडका झाला इतक्यांत त्या मुलाची आनी झणजे आपले बापुसा हेबाची मातुशी विवाविण्याकरिता पाणी पाळावयास गेली पण तिचेही लुगडे पेटून आंग भाजले व त्याच रात्री तो मुलगा व याची आनी झणजे बापु साहबाचा भाचा व भाई मरण पावली हा राकबाहेलचा प्रसंग.

यदा रोकबाइलाचा खय आमचे वऱ्हाडांतही फार झाला. आजवर फक्त बोहारी प याशी लोकांचे दुकांनीमात्र याचा खय असे परंतु यदा आमच्या शहरांतच काय पण खेड्यापाळ्यानिहाय देखील रोकबाइलाचे दिवे व रोकबाइलाच्या वाटच्या नातांनी आमच्या पहाण्यांत आल्या झणून यांस आली सूचविती की, या तेलाचे गुणधर्म समजून घेऊन फार सावध गिरीने वापरावे नाहीं तर मग एरंडीचे तेल आपल्या अडाणी व गरीब स्वितोस चांगले फायद्याचे.

रा. रा. बाळकृष्ण काशीनाथ जोगी पोलिस चीफ कान्स्टेबल यांचे घरी तारीख १२ रोजी रात्री चारव्यांनी मित फोडून खोलीची कुडी काढली व यांत जाऊन यांचे कुटुंब निजले असता तिचे गळ्यातील सरी काढली इतक्यांत घरातील माणसे जागी झाली तेव्हा सरी घेऊन पळाले. चावडीवर दख्खा या झणीप्रमाणेच ही कुडी घडली, तरी आलीकडे एथे मे. पोलिस सुपिन्टेन्डेन्ट साहेब यांनी रात्रीच काय पण रयतेचे संरक्षणार्थ दिवसासुद्धा शिपाई लोकांचे बीट पाळीपाळीने सुरू केले आहे. तेव्हा रात्रीचा देखील पूर्वी पेक्षा कांहीं अधिक बंदोबस्त केला आसा या नाहीं तर दिवसाची कसर रात्री दिवण्याचा संभव आहे झणून हल्ली जे ९ शिपाई शहर व पेट यांतून फिरतात ते याहून कांहीं अधिक योजने जालील तर वर होईल आतां दिवसा शिपाई पडण्या दखल गांवांतून फिरतात हे वाचणे नाहीं तरी रात्रीची यापेक्षा मोठी अंतर्भेकत आहे.

जे. ए. ची पोलिस- आझास लिहिण्यास फार संतोष होतो की, यदाच्या बी. ए. च्या परीक्षेत आमच्या वऱ्हाडा येकी दान इतम पास झाले त्यांनी नदि डा. रा. मणेश श्रीरुष्ण (बापरदे व सं. रा. वऱ्हाडाचे विष्णु मागवत तसेच इतिहासचे ड. ए. इन्स्पेक्टर रा. रा. बळवंत नृसिंह मुञ्जळकर यांचे कनिष्ठ रंगू रा. रा. रंगो नृसिंह मुञ्जळकर हेही यदाचे बी. ए. चे परीक्षेत पास झाले असे कळते. रा. रा. भागवत व रा. रा. सापरेजी ७७५५ यांचेही पुढे एल. एल. येण्या परीक्षेच्या अपत्यास परण्याचा यानस आहे. असे समजते हीही मुञ्जळ आनंदाची गोष्ट आहे.

आझास लिहिण्यास फार दुःख वाटते की, जेणे रयतेची रात्री रा. रा. बाळाने नरसिंह डे. ए. इ. इतिहास यांचे तीर्थरूप्यास देववाहा झाली. यांस अजिधर ज्या स इमतीत डेवपरी असे झणतात, तो रोम झाला होता. आपणून सुभारे २५

विष्णुवंत बापु आंबेडकर यांचा याथा सभा वर्ष १९ या ता. ६ दिने व २ रोजी पुण्यास राकबाहेल वाढीचे काट्या दिव्यांत घालीत होता. इतक्यांत काट्याच्या तेलाने आग घेतली व यासरशी त्या मुलगा आंगरखा व घेतर ही पेंडली त्याचे जळवळ तेलाचा डबा होता आलाही आग पोकून एकच मडका झाला इतक्यांत त्या मुलाची आनी झणजे आपले बापुसा हेबाची मातुशी विवाविण्याकरिता पाणी पाळावयास गेली पण तिचेही लुगडे पेटून आंग भाजले व त्याच रात्री तो मुलगा व याची आनी झणजे बापु साहबाचा भाचा व भाई मरण पावली हा राकबाहेलचा प्रसंग.

वर्तमानसार

सुरत एथे पाण्याचे दुर्भिक्ष पडले आहे. तेथील विहिरी व तळीं कोरडी पडलीं झणून तेथील म्युनिशिपाल कमिटी नळाने तशींचे पाणी गावांत आणणार असे समजते. कैद्यास विजेने शिक्षा करण्याची मुक्ती ही मुक्ति एका विद्यानामने काढली आहे. तो झणतो विजेच्या योगे पाहिजे या कैद्यास पाहिजे तितक्याच अवधीपर्यंत अवर्णनीय तिडका सर्वांगांतल ज्ञानतंतूस लावतां येतात व ती वेळ संपल्यावर तो पूर्ववतप्रमाणे होतो. याला कांहीं जखम किंवा खेच लागतनाहीं.

नामपुरच्या श्री० महागणी सावित्री व ईसाहेब यांस ता. ३ रोजी सायंकाळी सात वाजतां देवाडा झाली यांचे वय सुमारे ८० वर्षांचे होते. यास सरकारातून १५००० रुपये पेन्शन मिळत होते. यांनी आपसाहेब जे महाराज रणजितसिंग यांकडे हांते यांचा लोप झाल्यावर सावित्रीबाई यांचीवेचोमांतच होत्या, पुढे जोष पुरास आपसाहेबांचा काळ सन १८३६ मध्ये झाला. तेव्हापासून यांस वैधव्यदशा प्राप्त झाली. या धर्मेश्वर आणि दानशूर होत्या. या पापरीसू असाव्या असे दिसते याणाचे पूर्वी यांनी वराच दानधर्म केला. आपल्या आश्रितजनांस व सेवकांस यांनी खांगली मदत केली. आतां मात्र यांच्या पोटावर पाय आले आहेत. यांच्या मरणाचे तेथील पुष्कळ लोकांचा आधार तुटला असे झाले. भागील मीसले रातघराच्याती ल जून मनुष्य आतां कोणी राहिले नाहीं.

कैफाजिदारांस इषारत-अहिर सरकारी आपल्यांत राबदास नावाचा एक इशारी कैफजिदर होता याने एका अति. कामे. रास येथील न्यायाच्या पोलिसा प... कायदे... दतां झणून... ती अल्पावकास... स मजुरांची... सरदारी... झाली आहे... सावरकर... पिटनेट... ची २०... वेर रोजी...

...ी घोडित्वाराची प...
...पलटणीतील ४००...
...कून म्याकेसन ए...
...नी गेली. तारीख...
...च्या तोंडा गेल्या...
...च्या परिक्षेत मि०...
...मि. कृष्णाजी सदा...
...कातसनी दादाभाई क...
...पास झाले. यापै...
...काले...
...काळीजतील...
...ची.च्या परिक्षेत मेस...
...मि. व्यंकट...
...दिना...
...बासुदेव...
...गृह...
...इनामदार यांस...
...मि. व्यंकट...
...आरनाड स्कालरशिप मिळाली.
...दुष्काळाचे मदतीकरिता...
...ता. ९ नोवेंबरपर्यंत सुमारे...
...९ लक्ष रुपयांची रकम जमली आहे असे...
...लंडन टाइम्स पत्र वरून समजते.
...लढाईचे खर्च खर्चांमुळे राशिपास दर...
...रोज अर्ध कोटी अगरे प्रत्येक महिन्यास...
...सुमारे १४,००,००,००० रुपये खर्चास...
...लागतात व लढाईची सुरवात झाल्यापासून...
...न आजपर्यंत २,००,००,००,००० रु...
...पये खर्च झाला. हा खर्च क्रिमिआचे लढा...
...ईचे वेळेस इंग्रज सरकारास जो खर्च लाग...
...ला त्याच्या तिपट आहे असे लणतात.
...हिंदुस्थानांत तयार झाल्या सुतावर...
...शेंकडा पांच टक्के नवीन कर वसविण्याचा...
...विचार तूर्त विलायतेतील व एथील कार...
...खानदार यांची स्थिति सारखी करण्याचा...
...ठरला आहे असे म० टै० कर्मास चांग...
...ल्या आधारावरून काढले आहे असे सम...
...जते. याजबद्दल सूचना येया वार्षिक अज...
...मासांत पुढे येईल असे लणतात.
...जावकी लोकांचा जम्मु नांवाचा मुख्य...
...किला ता. १ रोजी घेतला. यावेळेस इं...
...ग्रज सरकारचे चार शिपाई जखमी झाले...
...पैकी एक ठार गेला, व जावकी लोकांचे...
...पांच शिपाई मेल व एक जखमी झाला.
...आच तारखेस एक गोऱ्या लोकांची व...
...चार कालवा लोकांच्या पोटणी म्याकेसा...
...न किल्ल्याजवळ जनरल कीज ह्यांस मिळ...
...ण्याकरिता जाणार होया असे तारेवरु...
...न समजते.
...पुढील वरिंकरिता ५४,००० आकूच्या...
...पेच्या विकावायास येणार आहेत या पेच्या...
...पैकी ३०,००० वरार प्रांतीती अकू...
...च्या २४,००० वनारस येथील आकू...
...च्या असे समजते.
...विनापुत्रावरान्त पान्या...
...पडून शेंकडों लोक अन्नाचा...
...आतां ईश्वरी रूपेने ते...
...परंतु जळाऊ लाकडीचा...
...पडला आहे. चार अ...
...एकेक रुपया दिला त...
...नाहींत. फार तर काप ब्रा...
...माती घाबी लागते.
...दिवाण सर टी माधवराव हे...
...रजेवर तंजावर एये जा...

...णार व अंचि जागीं काली शाहूदीन यां...
...ची नेमणूक होणार असे समजते.
...दुष्काळापुढे किती लोक मेले हे पकें...
...समजण्याकरिता सोलापूर, सातारा, कला...
...दंगी, वेळगांव व धारवाड या पांच जि...
...लातील हतेगोला, मादे, माण, खटाव, ...
...नागलकोट नदामी, आयणी, सपगांव, रो...
...ण व कोड या दहा तालुक्यांतील खानेसु...
...मारी येथ्या जानेवारी महिन्याच्या १९ व्या...
...तारखेच्या रात्रीस एकदम करानी झणून...
...सदई जिन्हांच्या कलेक्टरांस हुकूम झाला...
...आहे. शिवाय प्रत्येक जिन्हांच्या कलेक्ट...
...रांनी या दिवशीं आपले खाखांतील लोक...
...या तालुक्यांत आणवतील तितके आणावे...
...झणजे खर्च अधिक लागणार नाही असे...
...मुंबई सरकारने ठराव केल्याचे समजते.
...ने. ओ.
...अमेरिकेत मि. जे. एच. नोलन. यांनी...
...लाकडी घोडा चालविण्याची युक्ति काढ...
...ली आहे. या घोड्यावर बसून लगाम ओ...
...ढली असतां आपणास पाहिजे तिकडे तो...
...जातो. नेस्टन येथील प्रदर्शनांत हा घो...
...डा पसंत झाला. मि. नोलन झणतात की...
...असे घोडे एका तासांत ५७ कोश चाल...
...ण्या जागे मी पाहिजे तितके करून देईन...
...याची किंमत ३० रु० टेंविली आहे.
...अमेरिकेतील न्युयार्क शहरांत असा...
...कायदा आहे की, कलालाने १४ वर्षां...
...च्या आंतील मुलांस बीर, बाईन वगैरे मद्य...
...विकले असतां ५० रु० दंड आहे, व...
...१८ वर्षांच्या मुलांस त्यांच्या आईबापांच्या...
...संमता शिवाय विकले असता २० रु० दंड...
...आहे. अशा कायद्याची ह्या देशांत अ...
...वश्यकता नाही काय? सु. प.
...एक प्रकारच्या तारेतून मनुष्याची ध्व...
...नी सुमारे ३०० फोस लाव एकू जाते अ...
...से एका युरोपियनाने कलकत्यास अनुभव...
...ने सिद्ध केले आहे.
...हिंदुस्थानांत एकंदर ६४७ वर्तमानपत्रे...
...प्रसिद्ध होत असून यांत २२४ युरोपियन...
...३३९ एन्देशीय व ८४ दीर्घभाषेत अ...
...र्शा निघतात. अ०. द०

...माणे दाखल करण्याचे दर्जस जे श्रांपाचे...
...दर दिले आहेत त्याकडे आपले लक्ष पुर...
...वावे असे इच्छितात. ज्या सभासदांनी हा...
...विशय सभपुढे आणिला त्यां असे स्पष्ट...
...सुचविले की, श्रांपापासून सरकारकडे चांग...
...ले उत्पन्न व्हावे अशी सरकारची इच्छा...
...आहे; आणि असेच सदई कायद्याचे ति...
...व कारणे लिहिली आहेत की श्रांपापासून...
...सरकारचे जमेस काहीं मदत व्हावी अशी...
...सरकारची इच्छा आहे. अहचणीमुळे स...
...कारास कर नास्त वाढविणे भाग पडा...
...असेल ह्या गोष्टीचा विचार करणे हे अ...
...ह्या अर्जदारांचे काम नव्हे, पण सध्या ते...
...श्रांपाचा कायदा आहे त्यापासून होणा उ...
...त्पन्नांत न्याय खाखाचा सर्व खर्च भागतो...
...इतकेच नाही तर सरकारचे तिजोर्ति क...
...सेक लक्षाची थिलक पडते. मुंबई हलाख्य...
...चा रपोट पहा आणि न्याय मागण्याचे...
...कामांत जो खर्च होतो तो इतका नवरद...
...स्त आहे की, सर्व सरकारी अधिकाऱ्यांनी...
...आणि विशेषकरून दोन वर्षांपूर्वी या प्रां...
...तांत रयत लोकांनी जो दंगा केला होता...
...आ दंग्याचे वैकरीकरिता जे कमिशन ने...
...मिले होते असे कमिशन लोकांनी हा का...
...यदा फार जुलमी कसल्याविषयीं आपले म...
...त प्रसिद्ध केले आहे तरी आझी विनयपूर्व...
...क आपणास असे सुचवितो की, श्रांपाचे...
...कायदात असा फेरफार न करितां दुसरा...
...एखादा कर वसविण्याचा विचार केला...
...असता तर ते यापेक्षा अधिक प्रशस्त दि...
...सले असते आणि न्यायाचे कोर्टांत जाणा...
...रे लोक हे फार गरीब व कराने अगदी...
...गजलेले असे असल्या कारणाने त्यां मी...
...पे पडले असते. ह्या प्रसंगां आझी सदरी...
...ल कायदांत एकंदर सर्व प्रकारचे श्रांपा वा...
...ढविले आहेत या गोष्टीचा विचार मी क...
...रितां फक्त लवादकोर्टास ज्या कलमाचे यो...
...गाने मोठा धक्का वसण्याचा संभव आहे...
...ह्या कलमाविषयी विचार करूं.
...१ लवादकोर्टे स्थापण्यापर्यी सुमारे २...
...वर्षांपूर्वी प्रथम इंदापूर नांवचे लहानसे गां...
...की विचार निघाला. अशा प्रकारचे को...
...र्टाची जरूर इतकी मोठी होती की, आ...
...णि चालू कायदे असे कामास इतके अ...
...नुकळ होते की, ह्या दोन वर्षांत पुणे सा...
...तारा, सोलापूर, अहमदनगर, ठाणे, रत्ना...
...गिरी, नाशिक व अमदावाद ह्या ठिकाणी...
...या २ वर्षांत लवादकोर्टे स्थापन झाली व...
...पुणे, सोलापूर, सातारा आणि ठाणे ह्या...
...जिल्हांत तर इंदापूर, सुपे, कामाळे सास...
...वड, तळेगांव, खडा, जुन्नर, करजत क...
...ल्याण आणि वाई ह्या ठिकाणी शाखाही...
...स्थापन झाल्या आहेत. पुण्यांतील लवद...
...कोर्टाचे काम सन १८७५ चे जानेवारी...
...महिन्यांत सुरू झाले तेव्हां एक लोकांची...
...मोठी सभा भरली होती. यावेळेस रहिवा...
...शी लोकांपैकी सर्व प्रतीचे असे ८२ गृ...
...हस्थांची निवड करून यांस लवाद नेमि...
...ले. आणि पक्षकारांस यापैकी एक अगर...
...अधिक पाहिजेत यांस कळू करून यांस...
...कडून निवाडा करून घेण्याविषयी परवान...
...गी दिली, हे कर्पाटीने वसतात व या...
...जबदल ह्यांस काहीं मिळत नाही आज...
...दोन वर्षांत लवाद कोर्टाने सुमारे ३०००...
...मुकदम्याचे निकाल केले.

...साधारणरित्या सर...
...वे होतात यापैकी के...
...धारे निवतकारी असता...
...चा निकाल एकतरिने हो...
...त पक्षकार कळू असतो...
...वामुळे आपले रोखे मुदते...
...येत येवढ्याच हेतूने सावकार व...
...यांस दावे कोर्टांत आणवे...
...आणि अशा हलक्या कामाकरिता...
...रांस सुमारे दरशेंकडा १६ खर्चा...
...श्रांपा व कोर्टीचा खर्च येतो (पहा...
...नाचे टिपण पहा.) आणि या यो...
...न कर्नदार लोकांवर बोसे...
...नवीन कायद्यान हे अशे शेंकडा २...
...प्रमाणे वाढणार, ही गोष्ट या...
...कांच मनांत वागून जुन्या दिवा...
...द्याचे ३२७ वे कलमांत ही लेख...
...त्यापासून व सन १८३९ व १८...
...वटाचे परिशिष्ट १ कलम ५२ आणि...
...न १८७० चे ७वे आक्टचे परिशि...
...कलम १ ह्यापासून जे कायदे होणार...
...करून घेके लागले ह्या कायद्यापासून...
...आस आधार मिळाला ह्या आधारावर...
...दावांत तक्रार नाही असे दा...
...काल लवद कोर्टाकडून...
...यास उमेद आली. पांचव्या...
...ल रकमेचे लवाद निवाड्यास...
...र्शा २॥ पट जास्ती झाला...
...१००० हून कमी रकमेचे...
...पांचपट जास्ती झाला आणि...
...वाडे कोर्टांत दाखल करण्या...
...तर पूर्वी एक आण्णांच व आ...
...श्रांपा होत असे ठिकाणी कि...
...ने किर्यादीत जो श्रांपा लागतो...
...निम श्रांपा झाला आहे.
...हा नवीन वसणारा लवाद...
...र श्रांपा आणि निवाडा दाखल कर...
...अर्जावर श्रांपा वाढव्याने मिळीन को...
...निवाडा मिळण्यास जितका खर्च लाग...
...तितकाच खर्च इकडे लागणार या कार...
...ने लोकांस लवाद निवाडे करून ते...
...काहींच उमेद रहाणार नाही या...
...दांत असे प्रकारचे मार्गे पाऊन...
...चे कारण वर लिहिलेले कायदे...
...तील सूचना करणारे सभासदांनी...
...ल सांगितले नाही. लवाद कोर्टांमु...
...चे उमनांत झणण्याजोगा कसपा...
...दी झाला नाही आणि तसेच...
...ही झाला असे समजले तरी लोकांस...
...आपुतांत अशी कामे करून घेण्याची चा...
...ल वाढत चालली हे पाहून सरकारास...
...लढा आनंदच झाला पाहिजे आणि...
...ही कोर्टें त्रिमले पायावर येत चालली तर...
...यांत सरकारचे काम फार कमी हो...
...पासून सरकारास कोडतें कमी कर...
...ही कमी कारता येणार आहे ह्या वि...
...रून आझी असे सुचवितो की लवाद...
...क्यांसबधी तरी निदान हा कायदा...
...र देशाचे हितस प्रतिफळ आहे...
...टक्यानाचून आझांस रहावत नाही...
... (पुढे चालू.)
...हे पत्र शुद्ध...
...ह्यापुढ्यांत ख...
...की ह्यापुढे प्रसि...

वहाडसमाचार.

अंक ५१

पुस्तक ११

अकोला, रविवार ता. २३ माहे दिसेंबर १८७७ इ०

वहाडसमाचाराची किंमत

वर्षाचे अगाऊ	१
सालाखेर	५
किरकोळ व्हाकसास	४
हाकदाशी	
वर्षाचे अगाऊ	१०८
अखेर	२

नवीन वर्गणीदार होऊ इच्छणारे लोकांकडून अगाऊ वर्गणी पावी घणजे पत्र भुजविले जाईल.

नोटिसाबद्दल.

मराठी, १० ओळीचे आंत	१
१० ओळीपुढे दर ओळीस	१०१
तीच नोटिस दुसरे खेपेस	११
इंग्लिश लिपीत दर ओळीस	४
दुसरे खेपेस	१२

जाहिरखबर.

NOTICE.

THE BANK OF BOMBAY.
The Khamgaum Branch is prepared to receive Fixed Deposits on the terms noted below:
For 6 Months certain at 3 percent per-annum.
For 12 Months certain at 4 percent per-annum.

For sum of Rupees 5000, and upwards other arrangements may be made by addressing the under signed.

Harry H. Hynes.
Agent.

Khamgaum,
19th November 1877.

नोटिसा

कडतू वलद दावजी सुतार रहाणार मौजे तेरा परगणे लोणार तालुके मेहेकर नि. नुळदाणा याजला सदोबा वलद लक्ष्मण सुतार मौजे अरिगाव परगणे मेहेकर नि. नुळदाणा. सुमार ११ वर्षे शाली पुजला माझी कन्या नामे सोनी तिजशी गंधर्वे करून दिले परंतु तु गैरचालीचा खणजे नाच्यामगे रहात होता आमचे कन्येची कांहीं वादणूक केली तसता लोणार मुक्कामी सर्वे परगण्याचे सुतार पंच जमा शाले तेव्हा तू टोप कागदावर लेख करून दिला की, कमळाची सुतार लोणारकर याचे शेजारी राहून वादणूक करीन. माझी गैरचाल दिसेव्यास हीच फारकती समजावी आपमाणे तू न करिता एक दिजडा नामे महपती याजला तुचे मु

तुला जातीबाहेर ठेविले. तेरे मुक्कामी तू आपले पाणो शुद्ध करण्या करिता पंच जमा केले होते. अगोदर माझे लेकीची एक रुपयाचे टोप कागदावर फारकती सर्व पंचांची साक्ष लिहून दिली. आपले पाणो शुद्ध केले व दिलेली फारकती आशी राघोबा सुतार मेहेकरकर याज प्राणी पंचा समक्ष ठेविली होती. आतां मेहेकरास यागण्यास आलों तर राघोबा आझास शोभर रुपये मागू लागला झणून आशी तहाशी लदार साहेब मेहेकर यांजकडे अर्ज दिला. तहाशिलदार साहेबांनी राघोबा मजकुरास कचेरीत विचारितां याने जाहिर केलें कीं ती फारकती मी कडतूनीस दिली. यावरून तहाशिलदार साहेबांनी तुलांस सोलावून कचेरीत विचारतां राघोबांने दिलेली फारकती मी सेरेकर पाटाल याजप्राणी ठेविली असे कबूल केले सव्व तुलां या नोटिसाचे मिति पासून ८ दिवसांत सर कार पाटला संकळून ठेवलेली फारकती पाठवून देणे कारण आमचे मुलीचा गंधर्व होणार आहे दिरंग लागल्यास पाठ लावून देऊं आणि जे माझे लेकीचे फारकती व अगोदरचे नवऱ्याच्या वस्तातुलां खर्च केव्या याचा शिरस्याप्रमाणे दावा करण्यांत येईल. तारीख १५ माहे दिसेंबर सन १८७७ इ.

[सही] सदोबा वलद लक्ष्मण सुतार याचे हातची निशाणी रेघ दस्तुर गोविंद वाळकण रंगारी

नोटिस.

हरी वलद होनाजी यजतकार रहाणार मौजे निशी तर्फे निजे तालुके बाळापुर यास खाली सही करणार इनकडून नोटिस देण्यांत येते कीं तू माझा लबाचा नवरा असून मला दहा वर्षे शाली वागवित नाहीस तर मी माझे कष्ट करून पोटा भरते दहा वर्षा पैकीं पांच वर्षे कष्ट करून पोटा भरले बाकीं एक दोन वर्षे मला मोदगी शाली तेव्हापसून माझ्यांत ताकत नसल्यामुळे मी साहजे कर्ज दरमहा ३ रुपये प्रमाणे घेऊन लागणेली व लुगट्याचे सुद्धां पांच वर्षांचे रुपये १८० शाली ते रुपये व या नोटिसाचा खर्च सुद्धा देऊन मला तुझे घरी नेऊन जगरीतीप्रमाणे सासार चालवावा अगर असे न करार तर मी गंधर्वे करीन. या नोटिसाचा जबाब ८ दिवसांत दावा कळोने तारीख १५ माहे दिसेंबर सन १८७७ इतवी.

[सही] सजन मर्दे हरी यजतकार निशाणी हातची वांगडी

पत्रव्यवहार

या सदराला लील मजकूर पत्रक्यांच्या मतासमिळून सतील असे समजून नवे.

रा. रा. वहाडसमाचार कर्ते यांस:-

वि. वि. महाराज मला वर्तमानपत्र वाचण्याचा नाद असल्यामुळे नवल विवेक वर्तमान भास पहाण्यांत येते. आपमाणे जेले आठवड्यांत तुमचे उत्तरकडील अनुज वहाडाचे मित्र पहाण्यांत येऊन फार संतोष झाला. कारण यांनीं जुनीं त्रोट टाकून देऊन नूतन काया वरिली. व हस्ते परहस्ते आपल्यास रूप आणले हे चांगले झाले. यांची आरमांची "विनंती" व नंतरची "सूचना" ही पाहून परम संतोष झाला कारण देशमुख व देशपांडे यांचे जवळची पुरातन माहिती प्रसिद्धीस येईल. व नवीन शिंधे वगैरे लिहिण्यास चांगले उत्तेजन येऊन यांचा वाचकांसही बराच लाभ होईल. ही गोष्ट या पत्रक्यांस मोठी भूषणाई होय यांत संशय नाही; पण पत्रकर्ते महाराज लिहावयास दुःख वाटते कीं ते पत्रकर्ते इतकीच सुधारणा करून राहिले नाहीत तर आपल्या नव यौवनाच्या भरांत सर्वे जग यांस तृणवत् भासू लागले आहे असे त्यांचे लेखाचे झोकावरून दिसून येते. कोणी भिन्न, कोणी गैरसमज, कोणी नालापक असा यांस भास होऊं लागला आहे. आतां पत्रकर्ते महाराज तुलाला जो आपल्या न्यायी व दयाळू इंग्रज सरकारांनीं वर्तमानपत्रांत मजकूर प्रसिद्ध करण्याचा अधिकार दिला आहे याचा जर आपण सदुपयोग करणार नाही तर तो अधिकार तुलांस कक्षा पचेल याचा संशयच आहे. फार दूर कशाळा ! हल्लींच सरकारचे मनांत मराठी पत्राविषयी कांहीं संशय घेऊन ते या गोष्टीची चौकशी करीत आहेत असेही वर्तमानपत्रांतून माझे पहाण्यांत आले झणून तुमच्या प्रसिद्ध पत्रांतून जो मजकूर यावयाचा तो नेहेमी उपयुक्त विषयास अनुलक्षूनच असला पाहिजे तेंगेकरून व्हाण्याचे अमन्यास करे तरी देशाचे हित होण्याचा संभव आहे नाही तर आपलेच लिहिणे आपल्यावर फिरून तेल तूप दोन्ही टाकून धुपाटणे हातीं यावयाची कारण आपण घोर योद्ध्याचे वंश असून गर्भ श्रीमंत खरे पण हल्लीं तर जिकलेले झणवितो तशांत दुर्बळ झणून राज्यकर्त्यांशीं हेका न वाळगितां त्याचे मनागताने आपला इच्छित हेतु तडीस नेण्यास श्टांचे इतकाच हल्लींच्या मनाने आपला अधिकार आहे असे अल्प वृद्धीने मला वाटते. आतां जोसे उचलण्याची हिंमत सर्वत्र सारखी असते असे नाही ती शक्तीच्या मानाने कमी ज्यास्त असते ती पदव्या आकाशास धिरावा कोणाच्यान देवत नाही यांचेवळ एक परमेश्वरच तरा झणून सर्वांनीं शक्तीच्या पलीकडील कायास हात घालून जातोंत जाया होणे आपला आपल्या आहारी व सेवेस काम करून देवा बाबवांस शक्तीप्रमाणे उपयोगी पडणे हे चांगले असे मला वाटते. झणून तुमच्या कृपुनानां अहंमपणा टाकून उपयुक्त होईल असा प्रयत्न करावा हे चांगले म

ग दुसरा सर्वांची मनी. लाभ करावा ही विनंती. कळोने तारीख १८ दिसेंबर सन १८७७ इतवी.

एक पत्र वाचणारा.

रा. रा. वहाडसमाचार कर्ते यांस:-

वि. वि. पत्रकर्ते महाराज अलीकडे साधुमहात्म श्रेय उदयास आलेसे दिसते. दहा वीस कोसांबाड. बहुतकरून साधुविषयां अस्कार असतो. जेथे जेथे साधु झणून कांहीं रूप वसलेले अगर किंते आढळतात यां मागे भक्तजनाचा मेळा वेढा घालून गेसलेलाच असतो. आतां हे भक्तजन संपारिक असतात. यांजवर अनेक संकटे कोसळलेली व कोसळणारी असतात झणून या संकटांचे निरसनार्थ साधु जनांचे पायी तनमनघनेककरून शरण जातात. कारण साधुजनांचे अर्गी कांहीं अचाट शक्ती व अमर्थ आहे असे रामदास स्वामी, ज्ञानदेव, काराम, चांगदेव इत्यादि महापुरुषांचे चरित्रावरून महशूर आहे. तेव्हा लोक जपतात यांत कांहीं नवल नाही. मात्र जर लिहिलेले महापुरुषांचे तोडांचे साधु अलीकडे फिरळा असल्या कारणाने त्यांचे नादीं लागणाऱ्या व आर्त झालेल्या भक्तजनांस न्हावा तसा फायदा होत नाही इतकेच नाही तर कित्येक प्रसंगीं टोर्गी लोकां साधुचा वेध धारण करून पुष्कळ लोकांस फसवून जातात. अशीही उदाहरणे शोकदो वेळा घडून येतात.

वस्तुतः साधु पुरुषांचे अर्गी अचाट साधु असे पण ते व्यवहाराकडे दुर्लक्ष्य करितात कारण त्यांस प्राप्त झालेल्या वस्तुपेक्षां व्यवहारातील महत्त्वक कामे सुल्लक्ष वाटतात व परमात्म्याचे अगाध लीलला मोहित होऊन तडीन होतात. आतां तजर कशाची परवा करित नाहीत तर जो जपासून इतरांस लाभ कसा न्हावा ही मोठी पंचाइत आहे तरी अशा पुरुषांची अमृतदृष्टी ज्यावर पडेल ती घन्य सादयाचाचून रहाणार नाही.

कारण त्यांस मृत, भविष्य आणि वर्तमान या तिन्ही काळांचे ज्ञान असते. जे काम आपल्यास आशय्य असे वाटते ते ते पुरुष सहज करू शकतात. व विधारी आणि मांसाहारी पाणी देलोल त्यांस कापधेनू सारखे व्हा अशा नव्हे वहारांत केवळ भव आहे.

साधु पुरुषांचे किंते वेतने हे उपाय साधु जनां वर्ये खरे नोच्या मीत असतात संत गुंतलेल्या उमेदवारप्राणी काय

घरून वसणे व त्यांचे अभ्यासांत व्यत्यय आणणे यापेक्षा त्यांचे अभ्यासास आपल्या शक्तीप्रमाणे शरीररक्षणार्थ सहाय करणे हे इतर भक्तांनास उचित कर्म होय.

गेले पावसाळ्यांत तुमच्या अकोल्यास एक योग्याभ्यासी आले होते ते पंचाम्रि धु म्रपान इत्यादि साधनें करून पुष्कळ प्रकारचे आसनांचे प्रयोग करित असत. ते पहाण्याकरितां लोकांची नेहमी गर्दी जमत असे व सापासून इव्य, पुत, दारा अशा फळांची इच्छा करित असत असे ऐकतां. व ते खरे असल्यास पळापर्यंत ज्याची पोच झाली नाही अशा मनुष्यांशी फळाकारितां शोभी घेण्यासारखे होईल याप्रमाणे वास्तवीक योगभूषण साधु पुढां सही लोक आपल्या स्वार्थाकरितां छळा ल्यां व त्रासवल्यां वचून रहात नाहींत जसे अज्जलकोटचे स्वामी, यशवंतराव महाराज देव मामलेदार, इतक्या दूर कशाला तुमच्या अकोलांतच गंजांतील साधु महाराजांचे एथे असे काहीं निःसीमभक्त आढळतात नां, महाराजांनीं कितीही रागे भरून जाण्यास सांगितले तरी जागेवरून हालत नाहींत इतकेंच नाहीं तर खांस उघड, माखून, उठवून देण्याचे भाग पाडतात व खांतच मोठेंसे भूषण मानतात. पण खांस अशा आपल्या हशाने वसल्यामुळे खांस होतो हे मनांत सुद्धा घेत नाहा. आतां हे महाराज पोचले आहेत झणून खांची अमृतहट्टी आपल्यावर करून घेण्याची इच्छा सर्वांस होणे सहाजीक आहे पण ती खांस प्रसन्न करून जशी साधली जाईल तशी त्रास देऊन साधणार नाहीं असे मला वाटते मग जयविजयानीं सात जन्मांत जी ईश्वर प्रामी व्हावयाची ती विरोध भक्तीने तीन जन्मांतच करून घेतली असाच नियम एथेही लागू होत असल्यास ठाऊक नाहीं.

सुमार एक महिना शाला अकोल्यास च रामदासीचे मठांत नागपुरचे रहाणारे बाबा तीर्थयात्रा करित घेऊन उतरले आहेत तेथेही लोकांची बरीच गर्दी जमत असते. बाबा जाणारे लोकांस लेमकुशल विचारतात व चांगल्या मार्गांचा उपदेश करितात. हे देशकाल वर्तमानास चांगले जाणून आहेत.

हल्लीं काळीं व्यवहार व देशकाल वर्तमान यास जाणून देशाची स्थिति सुधारणेसाठीं अटणारे साधुंची आपल्या इच्छाप्रमाणे प्रकृता आहे. कारण खांसाचा विश्वास असतो झाल्यास पुष्कळ निपजून खांचे व दैन्यदशा दूर व्हावी पाहिजे ती सुदोना मात्र मनुष्यांमधून मळतींच पाखाडे घ्याव्यात हा धर्म स्थापित करण्याच्या उपायां शोध घ्यावे लागतील. लहान माफी असावी व खांस दूर व्हावी ही विनंती तारीख २३ डिसेंबर १९७७ इसवी, तुमचा दादा रामानंद.

वऱ्हाडसमाचार

मिाते मार्गशीर्ष वद्य ३ शके १७९९

वैद्य लोकांस सूचना.

मोठा उग्र, भयानक व उपाय न सुचू देणारा असा जबरदस्त रोग महामारी हा होय. यास कोणी हवा, कोणी गोळी, कोणी वाखा, अशा नावांनीं ओळखतात व इंग्रज लोक यास कालरा झणतात. या रोगास लहानापासून योगपर्यंत सर्व जाणून आहेत इतकेंच नाहीं तर याचे नाव काढिल्या बरोबरच किल्ल्यांचे अंगावर शहारे येऊन किल्ल्यांस तर दहा बीस कोसांचे अंतरावर ती आल्याची वार्ता ऐकून तशा भावनाही होऊ लागतात. यावरून व या भयंकर रोगाची एक वेळां साथ सुचू शाली झणजे थोडक्याच मुदतींत लक्षावधि मनुष्यप्राण्यांचे बळी पडतात यावरून हा रोग मनुष्यास कशा प्रकारे ताप देणारा आहे हे उघड होते. इतर रोगांचे औषधोपचाराने जसे निरसन करतां येते तसे या रोगाचे होत नाहीं. झणून दीर्घउद्योगी, परोपकारी, व देशहितपी वैद्य लोक याचे निरसनार्थ औषधी शोधून काढण्याचे प्रयत्न करित असतीलच तरी खांस उचेंजन यावे व तेणेकरून या दुष्ट रोगावर रामबाण औषध लागू पडल्याचे सिद्ध होऊन सर्वांस खाचा फायदा व्हावा एतदर्थ फ्रान्स देशातील ब्रॅन्ट नावाच्या एका उदार गृहस्थाने १६०००० रूपयांचे बक्षीस देण्याविषयी आपल्या व्यवस्थापत्रांत लिहून ठेविले आहे खांत सर्ती आहेत त्या येणेप्रमाणे:—

- १ महामारीच्या तावडींत सांपडलेल्या लोकांपैकी बहुतेक अरे होतील असा औषधोपचार दाखविला पाहिजे.
- २ ज्यांचा प्रतिबंध केला असता महामारी हा रोग उद्भवणार नाहीं अशी रोगोद्भवणाची कारणे दर्शविली पाहिजेत.
- ३ जशा देवी काढविणे हा आंगच्या देवी येण्यास प्रतिबंध करितो तसा महामारीच्या रोगास निश्चयाने प्रतिबंध करील असा उपाय दाखविला पाहिजे.
- आतां या असाध्य रोगावर रामबाण औषध सांपडून सदरु कारणे शोधले व कारच लागणार नाहीं असे सदरु फ्रेच गृहस्थासच वाटून याच व्यवस्थापत्रांत खांने दर वर्षीस या रकमेचे व्याज सांध येण्यासारख्या रोगांचे बत्तेस होणाऱ्या गतकरण, नापटे इत्यादि रोगांचे कारण व खांस उपाय शोधून काढणारास बक्षिस देण्याचे लिहून ठेविले आहे ते असे:—
- ४ मुख्य बक्षिसाच्या उन्नत होणाऱ्या वा धिक व्याजाची सर्व रकम ज्यास बक्षिस मिळविणे असेल खांने साथ येण्यासारख्या रोगांची कशापासून उरति आहे व ते कशांने वृद्धि पावतात, खांस अमुक पदार्थ

कारणीभूत आहेत असे निरनिराळ्या प्रकारांनीं सिद्ध करून दाखविले पाहिजे.

५ राजकरण नापटे तंगरे अतिशय कडू सुटणारे रोगांवर खात्राचे औषध अथवा ते रोग उद्भवण्याची कारणे दाखवली.

येणेप्रमाणे सदरु बक्षिसाबद्दल आदेश आहेत त्या पुऱ्या करून आमचे वैद्य लोकांनी प्रयत्न करणे व बक्षिस मिळविणे चांगले आहे तेणेकरून आपाप्रमाणे सोळा रकमेच्या बक्षिसाचा लाभ होऊन दिग्गती कीर्ति होईल आणि या भयंकर व दुःखदायक रोगाचे तीव्र वेधनेपासून आपल्या बंधु वर्गांस सोडवून सुखी केल्याचे श्रेय येईल.

आपल्या कडील जुने लोक जरी झणतात की, महामारीचा रोग पूर्वीपासून इकडे नव्हता हा अलीकडेच आला तरी इंग्रज लोक झणतात या रोगाची उमती हिंदुस्थानांतच आहे याप्रमाणे हा रोग जरी इकडीलच असला तर आपल्या जुनाट वैद्यक ग्रंथांत खाबर उपाय ही आपले पूर्वजांनीं योजून ठेविल्या असेल. अगर नूतनोत्पन्न असला तरी खाचा नाश करणारी वनस्पति इकडे असेल. आतां ते शोधून काढणे व सिद्धी मिळविणे हे खांतील माहितगारांचे काम आहे इकडे खांनीं लक्ष्य द्यावे असे आहो इच्छितो.

अनागोंदी संस्थाचा हक्कसंबंध.

बलारी एथून ता. ९ डिसेंबरचे तारितून मुंबईयाझेट पत्र कर्ते यांस खबर आली की, सन १८७९ च्या नोवेंबर महिन्यांत मद्रास सरकाराने बेलारीचे नरसया देवरायलु यांस संस्थान अनागोंदी एथील महाराजाचे जागेस खरे हक्कदार वारस ठरवून हुकूम केला की, खांच्या पूर्वजांस इंग्रज सरकारांतून मिळत असलेली नेमणूक नरसिया देवरायलु यांस देण्यांत यावी. सदरु वारसाची मान्यता व नेमणूक देण्याबद्दलचा ठराव हिंदुस्थान सरकाराने कायम केला. अनागोंदीच्या इस्टेटीचा काही भाग निजाम सरकारचे हद्दीत असून ती हैदराबादचे दिवाण साहेब सर सालरजंग यांची जी कमळदुर्ग येथे खासगी जहागीर आहे तिच्या शेजारी आहे. नरसियाचा हक्क मान्य करण्याविषयी निजाम सरकारास हिंदुस्थान सरकाराने प्रेसिडेन्ट मार्फत विचारले होते; परंतु पांच वर्षां पूर्वीची मान्यता लोकरच ठराव करून टाकून अशा निजाम सरकारच्या अमिषचनांत आजपर्यंत तक्क राहिली. ती हिंदुस्थान सरकाराने कायम केलेली नेमणूक या महिण्यांत सर सालरजंग यांनीं नाकारली. व नरसिया याजपासून शिक्षा, विख्या, व सरकारी कागद पत्र बलाकाराने हिरावून घेऊन निजाम सरकारच्या हद्दींतून खांस जलद मिळून जाण्याविषयी हुकूम केला आहे व अनागोंदी संस्थानच्या माजी महाराजाच्या कुटुंबांतिल दूरचा नातेवाईक एक धनुष्य निजाम सरकारानीं त्या गादीचा वारस ठरवून संस्थानचे वसुलाचे व जमावदीचे काम आपल्या अधिकाऱ्यांनीं करावे असा हुकूम केला आहे.

ही बनिगाझेटची ता. १२ डिसेंबरची खबर ऐकिले तर पाचा परिणाम झाले. या खबर जाईल हे आमच्याने आतां बरेच उघड त नाहीं. प्रेमाने व शांततेने या खबर जसे चांगले व मनबूद होणे उचित आहे व जलदोने होत नाहीं तसेच अशा उभय सरकारांचे दरम्यान या खबर घटाची बरीच कारणे उद्भवू शकतात व न कुरवू सुचू आहे झणून या खबरचा ग साहेबांनीं इतकी जलदी निराकरण घेतली. मग तसे करण्यास खांने आपल्याचे सवळ प्रमाण असेल तर आपल्याचे तेही असे. अशा सुलूक कायद्याचे अर्थ अथ सरकारचे प्रेमभावांत अंतर्भाव घेणे शक्य.

जडाई संवेधी वर्तमान

लंडनचे तारीख १४ चे तारखेच्या मजने कीं फ्रेव्हना शहर रशियाचे प्रदेशांत झाल्यामुळे इंग्लंडांत फार अतंश उमत्त झाली तेथील राणी साहेबांनीं ऐकून निस्सम झाला. आश्चर्यानिंदनीतिल सभा भरली होती व खांत खास शाला कीं रशियन सरकार कोणत्या प्रकारे तह करणार या शर्ती टर्कीत आपला नकारक आहेत कीं काय हे विचार घ्यावे.

तारीख १९ डिसेंबरचे तारिखेच्या मजने

कीं रशियाच्या संवेधी रशियाचे प्रदेशांत झाल्यामुळे इंग्लंडांत फार अतंश उमत्त झाली तेथील राणी साहेबांनीं ऐकून निस्सम झाला. आश्चर्यानिंदनीतिल सभा भरली होती व खांत खास शाला कीं रशियन सरकार कोणत्या प्रकारे तह करणार या शर्ती टर्कीत आपला नकारक आहेत कीं काय हे विचार घ्यावे. तारीख १९ डिसेंबरचे तारिखेच्या मजने कीं रशियाच्या संवेधी रशियाचे प्रदेशांत झाल्यामुळे इंग्लंडांत फार अतंश उमत्त झाली तेथील राणी साहेबांनीं ऐकून निस्सम झाला. आश्चर्यानिंदनीतिल सभा भरली होती व खांत खास शाला कीं रशियन सरकार कोणत्या प्रकारे तह करणार या शर्ती टर्कीत आपला नकारक आहेत कीं काय हे विचार घ्यावे.

ए.पी.सी.तील संस्थानांनी तहनाम्याबद्दल पूर्वी हमी देत होती त्यांकरिता मध्यस्थी करण्याबद्दल तुर्कस्थानचे सुलतान यांनी जो खलीफा पाठविला होता. त्याचा हेतू सिद्दीस जाणार नाही असा लोकांत समज झाला आहे.

रशियन फौज एलिना एयून वेद्रीव्हा नामे इश्वरान्वर जात आहे

मध्यस्थी करण्याबद्दलचे तुर्कस्थानचे ह्मणणे जर्मनीने नाकारले.

त्रिनेव्हा व अमेदवारी ही शहरे रशियन फौजने वळकाविली.

इटोपॅल आणि सोफिया या दोन शहरांचे दरम्यान रशियाची काही फौज आली होती तिजवर तुर्क लोकांचे सैन्याने हल्ला करून मार्गे हटाविले.

वऱ्हाड.

मुनसफाच्या नवीने जागा होण्याबद्दलचे सांगडण पास होऊन आले व येथे जानेवारीत अगार फेब्रुवारीत सदरू बद्दलच्या नेमणुका होऊन कोर्टे सुरू होतील अशी या महिन्यात वदंता उठली आहे. व ती आली तारीख २ डिसेंबरचे अंकात प्रसिद्ध केली आहे. यासंबंधी आह्लास हल्ली असे समजते की यावदंतसकांहीं आधार नाही. सांगडण अजून मुळीच आले नाही. आतां यथाकदाचित इतक्यावर आले तरी सदरू कोर्टाची स्थापना जानेवारी अगस्त किंवा फेब्रुवारीत होईल असे समजते. तरी या कोर्टाची स्थापना झाली ह्मणजे ए.पी.सी. अ. कमिशनर हे सर्व मुनसफ होतील व याशिवाय हुशार असे तहशेदार, व ल. व. व्हा. आर. व्हा. कोर्टे यांच्याही सदस्य जागावर नेमणुका होतील. ह्मणून ती ह्मणूक मे. जोन्स साहेब बहादुर हे योतीने करतील अशी सर्वांस आशा

हळू हळू वी जोन्स साहेब कमिशनर वारी यवतमाळ जिऱ्हाची वगैरे करून गेल्या आठवड्यांत उमनाऊन दाखल झाली. पूर्ववऱ्हाड यांची तपासणी आटोपली. आबहादुरांची स्वारी पश्चिम वऱ्हाडमणीकरिता नानाळची सुटी सईल असे वाटते.

डिप्टियल कमिशनर साहेब बहादुरांसुद्धा यवतमाळ जिऱ्हा आहे तो जानेवारी महिन्यात हिल असे एकतो

या सुटीभिमिक्त उद्यासून वारी सन १९७८ पर्यंत एकरन्सी ऑफिस व हेस्कुल ल.

कमिशनर साहेब यांची तालुक्यांत भोन मुक्कामी तें. व तेथे साहेब बहादुर यांनी याही विघडली होती असे एकतो.

मे. पवार साहेब बहादुर असे- कमिशनर पिंजर मुक्कामी व मे. दस्तुर वही मनजी नामासकी साहेब असे. कमिशनर बाळापुर तालुक्यांत आहेत असे कळते.

राव बहादुर नारायणभाई दांडेकर विद्यालयाचे डायरेक्टर या आठवड्यांत आ फिशियल कार्मी मे. कमिशनर साहेब यांचे पाचारण्याबद्दल उमरावतीस गेले होते ते शुक्रवारी येथे परत आले. आतां पांच चार दिवसांनी पुन्हा फिरायास जातील.

मुंबई म्याट्रिक्युलेशनच्या परिक्षेत यंदा २१७ उमेदवार पास झाले यांत आमचे एथील हायस्कुलातील ३ विद्यार्थी पास झाले यांची नावे येणे प्रमाणे:- रा. रा. बाळरुण वळवंत सुळे, रा. रा. गंगाधर बाळरुण आपटे व रा. स. रामचंद्र भास्कर जयवंत. दोघांची मराठी व इंग्रजी भाषेत परीक्षा होऊन जयवंत यांची फारशी व इंग्रजी भाषेत उतरली. एकंदरयंदा अकोल्याचे हेस्कुलचा रिझल्ट नरा झाला ह्मणजे इंग्रजी विषयांत जे पास झाले ते ति तके सर्व पुढीलही सर्व विषयांत पास झाले हे पाहून आह्लास परमसंतोष वाटतो. आतां उमरावती हायस्कुलांतून यंदा एकही विद्यार्थी पास झाला नाही ह्मणून वाईट वाटते तरी याबद्दल तेथील हल्लीचे हेड मास्तर रा. रा. विष्णु मोरेश्वर महानणी यांजवर शब्द येऊ शकत नाही कारण त्यांची तेथे नेमणूक होऊन लभकरच विद्यार्थी परिक्षेस उतरविले होते.

मे. अर्देंसर दिनसाजी एथील तहशेदार यांना फरट्टेझास सिव्हिल जज्जाचा अधिकार मिळाला. त्याच प्रमाणे मे. एदलजी साहेब अठ्ठाची हे वाशमास आहेत तोंवर अगार दुसरा हुकूम होईपर्यंत १०० रुपये पावेतो अकोले तालुक्यातील दिवाणी दावे फेसल करण्याचा अखत्यार मिळाला, असे रे. आ. वरून समजते हे ऐकून आह्लास संतोष वाटतो.

मंत्रसाधनी- येथे मासुतिबुवा या नावाचे मूर्तेजापूचे प्रसिद्ध मंत्रसाधनी ह्या दोन तीन आठवड्यापासून लोकांना कांहीं चमत्कार दाखवू लागले आहेत. ते दगडाची साखर करितात, पाण्याचे दूध करितात, दगडाचा नारळ करितात. असे विषयी आनी कांहीं वेदगळ लोकांची स्वारी केल्याबद्दल बरेचभक्त्यांच्या नादां लागले आहेत. परवा आनी कांहीं मंडळीस साखर चारोळ्याचा प्रसाद दिला ह्या चारोळ्या करिता लहान लहान आनी प्रथम दगड आणविले होते. पण आमच्या अनुभवास असे आले की, बुवा साहेबा जवळ मंत्रसाधन्यापेक्षां हस्तचापल्य जास्त आहे. पण तेही आनी बेमालूम साधत नाही व त्यांच्या हातीविषयी शंका दिवारणार्थ त्यास प्रश्न केला असतां तब्येत जाते! उ. अ.

उमरावती येथील कांहीं व्यापारी मंडळीने गार्ड कसायाकडे जाऊन त्यांचा वध होतो तो न व्हावा ह्मणून एक मंडळी स्थापन केली व वर्गणी जमा करित आहे

त. ह्या क्ल्यास आजपर्यंत २००० रुपये जमले. या मध्ये खाली लिहिलेली मंडळी आहे; शेट ताराचंद दुकान गणेशदास ठाकूरदास, मे. आलाबुध पारमहमद भाई, शेट रामनारायण दुकान शिवलाल पोतीलाल, तक्तमल बछराज, मूलसुखद कस्तुरचंद, मूलखचंद चतुर्पुंज, श्रीकिसन आनंतराम, रामविलास, किसनलाल मोहनराज, गणेशदास बुलाखीदास, बहिरबदास व आणखी ह्या शिवाय पुष्कळ मंडळी आहे. ह्या कामां येथील तहशिलदारांनी फार मदत केली. ह्या स्तुत्य कत्याबद्दल सर्वांचे आभार मानणे रास्त आहे. प्र. सि.

नोटिस.

नजूमई मोमीन रहाणार मौजे डेऊळ घाठ तालुके चिखली जिऱ्हे बुलढाणे यांनी खामगावाहून श्रीराम सालिग्राम याजकडून लिडिण्यास कारण की, तुझास रजिस्टर पत्रांत चित्रीमध्ये हिशेब संवत १९३३ कार्तिक शुद्ध १ पावेतो रुपये ३६१४॥= तुमचेकडे खातेवाकी निघाले तो हिशेब तुझास पत्रांतून पाठविला होता ते पत्र तुझी घेतले नाही. याचा सबब काय व रुपये २५ व वकिलास तुझी दिले ते हिशेबांत मजरा धरले गेले नाहीत ते वजा जातां बाकी रुपये ३९८९॥= तुझाकडे आमचे घेणे निघाले आहेत. ते व्याजासुद्धा चुकते ही नोटिस पावल्यापासून आठ दिवसांचे आंत रुपये पटवून दावे जर रुपये न आले तर शिरस्याप्रमाणे तजवीज केली जाईल. फिर्याद करून कोर्टे खर्च व या नोटिसीचा खर्चा सुद्धा रुपये घेऊ. कळावे- तारीख २२ माहे डिसेंबर सन १९७७ इ.वी.

(सही) श्रीराम सालिग्राम दस्तुर दया राम गुमास्ते.

नोटिस.

जानराव हणमंत चौधई जहागिरदार टुणकी यास खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते की सन १९८६ फसला सालचा माशा ऐवज ह्या कालवर मिळत नाही करितां विनंतीने कळवितो की अजमासे ऐन रकम ८९८८-१ शिवाय दोन वर्षांचे व्याज शकडा १॥ प्रमाणे १९७७ एकूण रुपये १०९९१॥-१ नोटिस पावल्याचे तारखेपासून ८ दिवसांत आह्लास देऊन निकाल करावा याप्रमाणे आपलेकडून न झाल्यास कोर्टमार्फत तजवीज केली जाईल ह्याचा खर्च आपणावर पडेल. या नोटिसीचा खर्च आपले मार्या आहे कळावे तारीख २१ माहे डिसेंबर सन १९७७ इ.वी.

[सही] त्रिवकराव, वामणराव व हणमंत केशवराव जहागिरदार बहिवाटदार त्रिवकराव दस्तुर खूब

नोटिस.

परशुराम वलद राघोजी जिनगर रहाणार तालुके अकोला जिऱ्हा मजफूर यास खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते की तू माझे लमाचा नवरा असून सुमारे १० वर्षे शाली मला तू आपले एथे नेत नसून मजवरील संसार करित नाहीस. हल्ली माझे संसार प्रपंच करण्याचे दिवस असून अगदीच माझे नाव

घेत नसून अकोट मुक्कामी माशा भाऊ पुंजाजी यांचे सवे पंच जमवून तुला बोलावणे पाठविले व मला तू न्यावेस याबद्दल व हुत प्रकारे पंचांनी तुला समजाविले परंतु तू समजला नाही व जातीची परवाही केली नाहीस यामुळे जातवाल्यांनी तुला जातीबाहेर तुझ्या अयोग्य वर्तनामुळे टाकिले आहे. तरी तू मला आपले एथे नेले नाहीस. अकोट मुक्कामी सवे पंचांस माशा भाऊ पुंजाजी यांणी स्टॉप कागदावर करारनामाही लिहून देऊन त्यांत असे स्पष्ट लिहून दिले आहे की जर तू मला न नेलेस तर पंचांनी मला आज्ञा करावी ह्मणजे मी माझे वहिणीस दुसरा पाटाचा नवरा करून देईन व यांप्रमाणे तुलाही पंचांनी कळविले असतां आज तीन वर्षे सात महिने शाली मी तुझे नेण्याची वाट पाहून आहे परंतु तू नेले नाहीस आणि एकदम बाळापुर मुक्कामी येऊन दुसरे लग्न हिराजी जिनगर साखरखेडकर याच्या मुलीस लोभण्याकरितां गेले शुक्रवारी एथे आलास व ऐन लग्नाचे समयी एथील सर्व पंचांनी व माशा भाऊ पुंजाजी व खुद मी असे लग्न समयी तुला चांगले प्रकारे समजाविले असतां तू कोणाचे न ऐकून स्पष्ट जबाब दिला की मला पंचाची व बायकोची जबर नाही व मी कधीही तुला वागाविणार नाही. शुक्रवारी लग्न विधी होण्याकरितां एथील पंचांनी तुला हरकतही केली व लग्नसमयी एथील ब्राह्मणही आला नाही यामुळे एथे विधीयुक्त लग्न न होतां तू ती खेडेकरांची मुलगी घेऊन लग्नाकरितां अकोल्यास निघून गेलास परंतु मला बरोबर नेले नाहीस तुझी मर्जा. मी आतां तुला या नोटिसीने स्पष्ट कळविले की जर तू मला नोटिस पावल्यापासून १५ दिवसांत घेऊन न गेलास तर मला दरमहा पांच रुपयेप्रमाणे खाण्याची तजवीज करून द्यावी तसे न होईल तर तू मला दुसरे लग्न करितेसमयी सर्व पंचांचे समस्त व ब्राह्मणाचे समस्त जबाब दिल्यास की तू पाहिजे तसे कर मला तुझी जबर नाही अशा जबाबवरून मला मोकळीक होत नाही सबब मी नोटिस दिल्या आहे तर सदरू प्रमाणे दोन गोष्टी तुझे कडून घडून न आल्यास १५ दिवसा नंतर मी माझे सुलाकरतां व प्रपंचाकरितां दुसरा पाटाचा नवरा करीन. हे खात्रीने समज. व सात आठ वर्षे शाली माझे भावाचे एथे मी माशा निबाह केला आबद्दल दरसाल ३० रुपये प्रमाणे २४० रुपये माझ्या पोटगी खर्चाबद्दल तुझेकडून घेण्याची तजवीज करीन याप्रमाणे तुझेकडून कोणतीच गोष्ट १५ दिवसांत न घडून आली व नोटिसीचा जबाबही आला नाही तर हीच फारकत असे समजत मी पाटाचा नवरा करीन मग मजवर तुला हल्ले कोणत्याही प्रकारे नाही हे खात्रीने सहज जावे. या नोटिसीचा खर्च तुला द्यावा लागेल. कळावे तारीख २१ डिसेंबर सन १९७७ इ.वी.

(सही) मुली मर्द परशुराम जिनगर वस्ता पेट बाळापुर जिऱ्हाणी खुद हातची वांगडी

वायव्य प्रांतांत ना. ११० मिनहस उत्तम पर्जन्य पडला; मीरत, रोहिलखंड, शितापुर, लखनौ आणि फैजाबाद एथे खूपच पडला. या पावसाने तिकडील रब्बीच्या पिकाबद्दलची काळजी बरीच नाहीशी झाली.

मेटस एथे काही इंजिनियर लोकांची मंडळी विद्युलतेच्या योगाने प्रकाश पाडून दोन कोसांवरील माणसे स्पष्ट ओळखिता यण्यासारख्या यंत्राचे प्रयोग करून पाहात आहेत. या नवीन साधनाचा लढाईत फार उपयोग होणार आहे.

पंजाबांत सुलतानपुर एथे कांचेच्या वाटल्या करण्याचा कारखाना निघणार आहे.

मुंबईचे गव्हर्नर यांस पंजाब व राजपुताना हिंडून घेण्यावर वैसरय यांनी कलकत्तास बोलाविले आहे.

युवराज प्रिन्स आफ वेल्स यांचे द्वितीय चिरंजीव प्रिन्स जार्ज यांस नौकाशाखांत घालणार असे झणतात.

मद्रास इलाख्यातील बलारी जिल्ह्यांत दुष्काळाप्रसिध्द १,१२,००,००० रु. खर्च पडले असून नव्हे हिशोब फक्त २५००,००० रूपयांचा लागतो. बाकीच्या रूपयांची चवकशी करण्याकरता सरकारांतून लवकरच एक कमिशन बसणार आहे.

दुबई इलाख्यातील बांधण्या उपकरणांतून सन १८७६-७७ सालचा रिपोर्ट वाहेर आला आहे. यावरून समजते की, या ठिकाणच्या सरकारी बांधणी आणि व्यावसायिक बांधणीचे कामे सन १८७६-७७ साली निघाली व तेव्हापासून सरकारी बांधणीचा खर्च सन १८७६-७७ साली २,२२,२२,२२२ रु. इतका कायदा झाला.

बलूनवाले मि. लिन हे हल्ली दक्षिण हैदराबादकडे असून सर सालरजंग यांनी यांस बराच आश्रय दिल्याचे कळते.

टर्की व रशिया यांमध्ये इंग्लंड पडल्याशिवाय तह व्हावयाचा नाही असे मि. हार्डी यांनी बोलून दाखविले.

एक बातमीदार ओसमन पाछांचे असे वर्णन करतो की, याचे वय ४९।४६ व यांचे आहे. हा फार उंच नसून ठेंगणाही नाही. रूपाने उत्तमदा असून शरीराचा बांधा भव्य दिसतो. साला फार बोलण्याचा व लिहिण्याचा कंटाळा आहे. युरोपियन लोकांस हा मुर्जीच मानित नते. हा फारसा देवभोळा नाही. एकदरीत सने तुर्कांत असा मनुष्य सापडणे निरव्हा.

रावब. दादाबा पांडुरंग यांस स्टेट सेक्रेटरी यांनी पंतजळीचे महाभाष्य, कायताचे भाष्यप्रदीप, नागोजी भटाचे भाष्यप्रदीप व नागोजी भट्टाचे भाष्यप्रदीपोदीयत ही बक्षिसा दाखल पाठविली आहेत. हे ग्रंथ पाठविण्याचे कारण आमचे रावब. पाशाखांत अगदी निपण असल्याची चहुकडे प्रख्याती आहे एवढ्याच करतां असावे असे वाटते.

गेल्या अवठोवर महिन्यांत सिध बंदरांतून २,९२,६२८ रु. चे व मुंबई बंदरांतून २,८५,९२७ रु. चे गहू बाहेर गेले.

हिज एक्सेलन्सी दी राईट ऑनरबल एडवर्ड राबर्ट लार्डे लिटन जी. एम. एस. आय. व्हाईसराय आणि गव्हर्नर जनरल आफ इंडिया.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

सूचना करणारे समासदांस ह्या विषयावर पूर्वी कायदे कस कसे झालेले आहेत ह्या गोष्टीकडे यांचे लक्ष पोहोचले नसावे असे अनुमान ते काहीच बोलले नाहीत ह्यावरून होते. पंचांकडून निवाडा करून घेण्याची चाल इतर मराठी राज्यांत सर्वत्र ठिकाणी आढळत नव्हती असे कचित; देशाचे संस्थांचे सर्व वाद गांवकरी अगर जातीतील अगर धंद्यातील पंचांकडून तुटत असत, यांकडे असले तंटे पक्षकार स्वतः अगर कधी कधी सरकारही पाठवीत असे. पगारा लोक निवाडे करण्यास ठेविलेले फारच कचित आढळतात, व हीच बहिवाट. ब्रि. टिंक सरकारचे राज्य शाख्यावरही काही दिवस चालू होती. सन १८९७ सालापर्यंत सरकारी कामगार देण्याघेण्याचे सर्व दावे पंचांकडे पाठवीत असत व यांचे निवाडे आमलांत अणण्याचे एवढेच काय ते अधिकाऱ्यांचे काम असे व ज्या वेळेस सन १८९७ चे कायदे झाले त्या वेळेस पंचांकडून निवाडे करून घेण्याचे काम हे विशेष पत्त्याचे आहे, अशा संवधाने स्थाप

रिता आणि निराकार सन १८९७ चा कायदाच केला ह्या कायद्याचे उपदिनांतून पंचांकडून देण्याघेण्याचे दाव्याचे तक्रारीचे निकालांचे कायदे केले जाणे म्हणजे निवाडा इच्छा नसत असे असे म्हणून आणखी पंचांकडून निवाडे करणे अयोग्य असे म्हणून कायदा केला.

दशावली असतां याणी कबूल करून निवाडा करावा अशा विषयी ठराव केला आहे. राजिनामा अगर जवाब द्यावर मुर्जीच स्टांप नव्हता, आणि ज्या ज्या मार्गाने चौकशी खरी होईल आणि सत्य बाहेर निघेल अशा मार्गांस पंचांस मदत करण्याविषयी सर्व दिवाणीकोर्टांस सांच्याकडून जो जी मदत होईल ती ती देण्याविषयी हुकूम दिले होते. निवाड्यासही स्टांप नव्हता आणि ते दिवाणी कोर्टांत दाखल केले झणजे कोर्टाचे निवाड्या प्रमाणेच यांची योग्यता होई. व याजवर अपील नसे. सन १८५९चा आक्ट ८ होई तो पर्यंत हे सर्व अधिकार चालू होते परंतु, ह्या कायद्याने मागील कायदा रद्द झाला पंचांमदीं सांगितल्यास साक्षिदाराही हजीर करण्याविषयी दिवाणी कोर्टांस हुकूम होता तो रद्द केल्यामुळे व यांनी पंचांचे काम प्रतकरून नये असा ठराव शाख्यामुळे पंचांचे काम सहजच मागे पडले; तथापि सध्दे कायद्याचे ९८ कलमावरून अपसर्तिल तंटे मिटविण्यास बरेच उत्तेजन दिले होते. कारण यांत मुद्दे काढण्यापूर्वी फिर्दाचा आपसांत निकाल झाला असता वादास फिर्दा अर्जाचा ट्रांस् सर्व परत देत असत व मुद्दे काढल्या नंतर आपसांत निकाल झाला असता फिर्दा अर्जापैकी निमं स्टांप परत देत असत. लवाद निवाड्याचा स्टांपाची बिलकुल जरूर नव्हती जोडण्याचे अर्जावर मात्र आठ आण्याचा स्टांप

होता. पुढील स्टांपाचे कायद्याने एकामागून एक हे अधिकार कमी केले. १८६२ चे १० वे कायद्याने सन १८५९ चे ८ वे आक्टाचे ९८ कलम रद्द केले व आपसांत तडजोड झाल्यास फक्त अर्धा स्टांप परत द्यावा असा ठराव केला. हाही अधिकार १८७० च्या सातव्या कायद्याने नाहीसा केला ह्यावरून काहीच परत भिल्ले नये असा ठराव झाला. सन १८६९ चे १८ वे आक्टाचे परिशिष्ट १ कलम २२ वरून लवाद निवाड्यावर महिन्यानेच स्टांप विला व तोच कायदा सध्या चालू आहे. ह्या सर्व मागील इकिकतीवरून आपल्यास असे दिसून येईल की, पंचांकडून निवाडे होण्याचे कामास एका पागून एक आज वर्षेपर्यंत अशा हरकती आल्या की शेवटी आपसांत निवाडे होण्याचे काम पूर्वी जे सर्वत्र आढळत होते ते आता एखादे ठिकाणी दृष्टीस पडेल तर कोण जाणे! तथापि गेल्या दोन तीन सालांत दिवाणी कोर्टांपेक्षा लवाद कोर्टांस स्टांपाचा खर्च कमी अमल्याकारणाने पंचाईतीची चाल पुन्हा जिवंत होण्यास लोकांस उत्तेजन आले व ती हाल चाल करून लागते न लागते इतक्या तब जर सरकारने तीस अतिबंध केला आणि सावकार व कर्जनाजारी रयत यांस यांचे इच्छेविद्द सरकारी कोर्टांत जाणे भाग पाडिले तर हे पूर्वी सांगितल्याप्रमाणे देशाचे माटे दुर्दैव समजले पाहिजे. निघणवतून आजच्या दिवसांत दुष्काळांमुळे देश धुळीस पिलला आहे आणि यंत्रणा रद्दच.

१. मिळविण्याचा प्रयत्न आहेस त्या उत्तमता अशा प्रकारचे स्टांप व फाटे यांचे स्वतः सावकार व कर्जनाजारी असे उत्तम आपसांत तडजोड करण्याचे कामास हरकत आणली. अशा प्रकारे लवाद निवाडा करण्यास हरकती येणार; हे यांच्या दुर्दैव स्थितीस आणली एक महान आरेष्टच आले आहे असे ते समजतील. मि. पेडर साहेबांनी आपले मिनिटांत असे लिहून ठेविले आहे की, सन १८७२ साली एकंदर दाव्याचे रकमेवर शेंकडा १६ रु. प्रमाणे स्टांपाचा खर्च निघतो आणि स्टांप व कोर्टफीचे कायद्याचे योगाने रयतेवर २५ लाख रुपये कर ज्यास्ती वसला आहे एवढ्यासाठी यांस न्याय स्वस्त दराने मिळेल असे करणे फार आवश्यक आहे. सन १८७४-७५ सालांत जे राईट कमिशन नेमिले होते त्याचे विचारण्यावरून मेहेरबान नामन सा. पुण्याचे फ्लेक्टर व मेहेरबान वास्वळ साहेब अहमदनगरचे फ्लेक्टर यांकडूनही अशाचप्रकारचे अभिप्राय मेले आहेत. वास्वळ साहेबांनी असे लिहिले आहे की, रयतेस हे कायदे पावलो पावली आढळितात ह्या कायद्याच्या रिपोर्टांच्या १०३ पानांत असे झटले आहे की, दाव्याचे विलक्षण खर्चांमुळे कर्जदार लोकांवर फारच जुलूम होतो दाव्याचे निकालाकरिता जो रास्त खर्च होईल तेवढाच घेतल्यास ठीक आहे. परंतु स्टांप आणि कोर्टफी पासून जे उत्पन्न होते त्यांतून अजबल कोर्ट व अपीलकोर्ट घावा खर्च भागता इतकेच नव्हे तर फक्त मुंबई इलाख्यातच

या अनान्वित स्टांपाची खर्च सावकारांस स्टांपाचे खर्च यांसा रकम देखील परत देणे आणि याचप्रमाणे देशातील उत्पन्न याजवर उत्पन्न होणारे उत्पन्न देणे, आणि देश दिवसतून दिवस होत चालला आहे. दाखिल्याच्या रिपोर्टांतील कमिशनचे रिपोर्टांतील अर्थोद्वेस (अ).

आतां वॉसेल साहेबांनी अशाचप्रकारे स्टांपाचे संवधाने जो गव्हर्नर यांनी उदाहरणे घेताना असे म्हणून याचप्रमाणे अरी आजचे कायदा होणार नाही तथापि माझ्या मते ही पक्षी खात्री आहे की, मागील कायद्याने पंचांकडून दाव्याची लढाई करण्याची पुनः चाल काढली तर पुन्हा उत्तम योग होईल; आणि ते लोकांस फार आवडेल, यांत तिळभर संशय नाही. आपण एक्लिस्टन साहेबांचा उपदेश ऐकला असता तर ही चाल आपण काहीच वाढी नसती. मे० वेदवर्न साहेब, दाव्यास लवादकोर्ट स्थापले ह्या प्रसंगी सराचण करिताना असे बोलले की, आतास आतास चाल फार आवडते आणि अशा प्रकाराने तडजोड करण्याची रीत फार सुचालली आणि शाहाणपणाची आहे असे ही उपमर्तो. ही चाल हिंदुस्थानास बर फायदा देणारी आहे, कारण हिंदुस्थानातील फार पासून ही पंचाईतीची चाल लोकांस ही आहे. पंचांकडून निवाडे होणे म्हणजे निवाडा इच्छा नसत असे म्हणून कायदा केला. स्टांपाचे खर्च निघतो आणि स्टांप व कोर्टफीचे कायद्याचे योगाने रयतेवर २५ लाख रुपये कर ज्यास्ती वसला आहे एवढ्यासाठी यांस न्याय स्वस्त दराने मिळेल असे करणे फार आवश्यक आहे. सन १८७४-७५ सालांत जे राईट कमिशन नेमिले होते त्याचे विचारण्यावरून मेहेरबान नामन सा. पुण्याचे फ्लेक्टर व मेहेरबान वास्वळ साहेब अहमदनगरचे फ्लेक्टर यांकडूनही अशाचप्रकारचे अभिप्राय मेले आहेत. वास्वळ साहेबांनी असे लिहिले आहे की, रयतेस हे कायदे पावलो पावली आढळितात ह्या कायद्याच्या रिपोर्टांच्या १०३ पानांत असे झटले आहे की, दाव्याचे विलक्षण खर्चांमुळे कर्जदार लोकांवर फारच जुलूम होतो दाव्याचे निकालाकरिता जो रास्त खर्च होईल तेवढाच घेतल्यास ठीक आहे. परंतु स्टांप आणि कोर्टफी पासून जे उत्पन्न होते त्यांतून अजबल कोर्ट व अपीलकोर्ट घावा खर्च भागता इतकेच नव्हे तर फक्त मुंबई इलाख्यातच

कोला एथे... दिराव... सिध केले.